

GEMEENTE KOKSIJDE
BIBLIOTHEEK VISSERIJMUSEUM
OOSTDUINKERKE

het visserij blad

VAKBLAD VOOR DE BELGISCHE ZEEVISSERIJ

VRIJDAG 10 FEBRUARI 1978 — PRIJS 40 FR. — Nr. 5 — 45e JAAR — VERSCHIJNT WEKELIJKS

A. LOWYCK & ZOON

VICTORIALAAN 36 — OOSTENDE
TEL. (059) 70 88 21

HERSTELLINGEN — INRICHTEN

Agent en depothouder voor de Visserij :

Scheepsverven Sigma Coatings

(Bundeling van Pieter Schoen, Varossleau en Vettewinkel)

(7772V)

PRACHTIGE VISSERIJMAPPEN IN KLEURENDRUK

Momenteel zijn prachtige geplastificeerde visserijmappen verkrijgbaar (70 cm. x 100 cm.) in kleurendruk bij

Drukkerij P.V.B.A.
„NIEUWSBLAD VAN DE KUST”
H. BAELSKAAI 30, OOSTENDE — TEL. 059/70 77 13 - 14

Deze visserijmappen zijn ook verkrijgbaar door storting van de overeenstemmende prijs op postrekening 000-0418987-44 van „Het Nieuwsblad van de Kust”.

Het gamma omvat volgende mappen :

A. VISSERIJMAPPEN à 400 F. (B.T.W. inbegrepen)

NOORD-AMERIKAANSE VISSOORTEN
ZEEVIS
SCHAAL- EN WEEKDIEREN
SPORT- EN LIJNVISSERIJ

B. VISSERIJMAPPEN à 350 F. (B.T.W. inbegrepen)

KAART DER VISSERIJGEBIEDEN IN DE
NOORD ATLANTISCHE OCEAAN
ZEEDELICATESSEN

Ingeval van verzending dienen bovenstaande prijzen verhoogd met 40 F. portkosten.

REDERS en
VISSERS,
voor uw
SOCIALE LASTEN
en BOEKHOUDING
wendt U in volle
vertrouwen tot de

Beroepsvereniging

HAND IN HAND

O.V.A. VISMIJN OOSTENDE — Tel. 80 11 01

REDERS LEEST UW VAKBLAD

sterke plastieke bennen

44 LITER : ± 35 KG.

hoogte 37,5 cm., diameter onder 36,5 cm.
boven 48 cm.

58 LITER : ± 50 KG.

hoogte 43 cm., diameter onder 36,5 cm.
boven 53,5 cm.

wendt U tot :

S.C.A.P.

H. BAELSKAAI 27
OOSTENDE
TEL. (059) 70.29.51

(5051N—8050V)

het visserijblad

Vrijdag 10 februari 1978 - Nr. 5

ABONNEMENTEN: BINNENLAND 1 JAAR 1.800 FR. — 6 MAANDEN 900 FR. —
3 MAANDEN 500 FR. — BUITENLAND 2.000 FR. — NEDERLAND 132 GULDEN
REDAKTIE, BEHEER, PUBLICITEIT EN DRUKKERIJ: H. BAELSKAAL 30, 8400 OOSTENDE
TELEFOON (059) 70 77 13 - 70 77 14 — P.C.R. 000-0418987-44 — H.R.O. 25 202 —
B.T.W. 412.522.588 DIREKTEUR: PR. VANDENBERGHE

Gevolgen van Engelands veto

De verwarring in visserijmiddens is algemeen geworden sinds de landbouwminister van Groot-Brittannië geweigerd heeft de voorstellen van de EEG-kommissie te aanvaarden, zelfs al waren deze voorstellen maar voorlopig en bedoeld het jaar 78 te kunnen doorkomen zonder al te grote willekeur of algehele chaos. De stijgende onrust is begrijpelijk wanneer iedereen verwacht dat Groot-Brittannië nu nationale maatregelen zal uitvaardigen, die onze vissers zullen beperken en belemmeren.

NATIONALE MAATREGELEN

Over het recht van een EEG-lidstaat om eigenmachtig wetten uit te vaardigen, bestaat er nogal wat misverstand. Het is namelijk niet omdat de EEG-ministerraad, door de bokkige houding van minister Silkin, onverrichterzake is uiteen gegaan dat Engeland nu plots zou gemachtigd zijn om een stok van achter de deur te halen om de andere lidstaten op de kop te slaan.

Ieder lid van de EEG was en is immers altijd gerechtigd nationale wetten uit te vaardigen en de toepassing ervan te controleren. Maar de EEG zag natuurlijk liever dat nationale wetten slechts zouden uitgevaardigd worden in gemeenschappelijk akkoord.

Deze nationale maatregelen kunnen echter niet zo maar willekeurig en ongestraft in praktijk worden gebracht. Men mag vooreerst niets uitvaardigen wat voor de andere lidstaten als diskriminerend zou aangevoeld worden. Zo heeft Ierland verleden jaar eenzijdig beslist in de eigen wateren geen visserij toe te laten voor vaartuigen groter dan 1.100 P.K. en langer dan 35 m. Op het eerste zicht was deze maatregel niet diskriminerend, omdat dit besluit ook zou van toepassing zijn voor de Ierse vaartuigen, maar omdat het nogal duidelijk was, dat Ierland daarmee alleen de andere visserijlanden wilde treffen, gezien het zelf geen dergelijke grote schepen op de visserij heeft, zou deze maatregel toch vernietigd worden door het Europees Gerechtshof.

Intussen waren echter Nederlandse treilers opgeleid en veroordeeld tot enorme boeten, terwijl de andere vaartuigen van dit formaat voor alle zekerheid voorlopig uit de Ierse wateren wegbleven, zodat de vernietigde wet van Ierland in feite toch enige tijd uitwerking heeft gehad en waardoor er zelfs Nederlandse reders kunnen failliet gaan.

Dergelijke gevaarlijke kinderachtigheden zou Engeland nu natuurlijk ook kunnen overwegen.

Maar groter is het gevaar dat Engeland wetten uitvaardigt waartegen de acht overige lidstaten niet zullen kunnen protesteren, omdat ze in feite aan de onderhandelingstafel zich met bepaalde voorstellen reeds akkoord hebben verklaard.

KOMMISSIEVOORSTELLEN

Er moet immers niet geloochend worden, dat de EEG-kommissie een reeks van voorstellen op tafel heeft gelegd, die voor onze visserij ver van aantrekkelijk zijn, maar waaromtrent de EEG-ministers praktisch akkoord waren, zij het met een voorbehoud voor de datum van in werking treding o.a.

Er waren voorstellen om de maaswijdte te vergroten en te brengen op 90 mm. met een inlooperperiode van 80 mm; voor de kreeftjes zou men de verplichting opleggen te vissen met 70 mm. én het verbod op een méérvangst van 50 %. Tevens was iedereen akkoord dat iedere lidstaat in zijn eigen 200 mijlgebied zou instaan voor de controle op de genomen maatregelen, wat toch altijd de vrees inhoudt of minstens het wantrouwen, dat het controlerend land vooral of uitsluitend de acht andere landen-vissers, zal controleren maar niet de eigen vaartuigen enz.

Het is duidelijk dat België, Nederland enz., die grosso modo met de gedane voorstellen akkoord gingen, nog moeilijk kunnen protesteren wanneer Engeland niet langer wil wachten op de toepassing van deze voorstellen en daarom eigenmachtig voor alle vissers binnen haar 200 mijl dergelijke wetten zou uitvaardigen.

(Vervolg blz. 2)

HOELANG ZAL MEN DE BRITSE ARROGANTIE NOG DULDEN ?

Het Europa der « acht »

De lezer zal onmiddellijk gevat hebben dat we het hier over het Europa van de «Negen» min «Eén» hebben en dat deze één, Groot-Brittannië is. Als we de buitenlandse dag- en weekbladen inkijken, is de mening unaniem dat Groot-Brittannië de struikelblok is voor een goede werking van de Gemeenschap en dat het in elk geval dit land is dat een overeenkomst over de visserij in de weg staat. In verscheidene kranten is men verder niet mals voor de Britten en dit vooral in de vakkranten, waar men de koppige en egoïstische onhandelbaarheid van de Britse minister John Silkin aan de kaak stelt.

De heer Cavallé, Franse staatssecretaris van Verkeerswezen, heeft het over de verregaande obstinate eis van Groot-Brittannië voor een exclusieve twaalf-mijlszone en een prioriteitszone van 50 mijl uit de kust. Volgens de Nationale Federatie van de maritieme syndikaten in Frankrijk, is het hoog tijd dat men een einde maakt aan de Brusselse marathon en een einde stelt aan de Britse drijfverijen. Volgens deze federatie moeten de maatregelen genomen worden in overeenkomst met de verbintenissen die de staten-leden van de E.E.G. op zich hebben genomen. De Franse vissers worden er toe aangezet hun gewone visserij verder uit te oefenen in deze gebieden waar zij het traditioneel gewoon zijn en de regering wordt verzocht hiervoor de aangepaste maatregelen te nemen opdat de Franse vissers in normale voorwaarden zouden kunnen werken. Dit houdt natuurlijk een verzoek in, gericht aan de Franse regering, om desnoods de eigen vissers te gaan beschermen mocht de Britse Navy eigenmachtig optreden. De Franse Federale Vissersunie geeft uiting aan zijn verstomming en ontzetting over de Britse handelswijze en over de diskriminatie waarmede de vissers uit de partnerlanden door de Britse regering behandeld worden. De Unie eist de integrale toepassing van het Verdrag van Rome. Ook zij eist van de Franse regering drastische tussenkomsten om voldoening te bekomen opdat alle vissers uit de Gemeenschap toegang zouden krijgen tot dezelfde visgronden als voorheen.

Ook in de Nederlandse dag- en weekbladen is men niet mals voor het eigenzinnig en eigenmachtig optreden van de Brit Silkin die het standpunt van de onverdraagzaamste aller Britse vissers tot de zijne heeft gemaakt. Het Nederlandse Kamerlid van de Partij van de Arbeid, de heer Pattyn, heeft zelfs aan de minister van Buitenlandse Zaken gevraagd dat de Nederlandse regering in E.E.G.-Verband stappen tegen Groot-Brittannië zou ondernemen. Men kan dus wel zeggen dat het verzet tegen Silkin overal spontaan is.

Elders nog verliest men zijn geduld en verlangt men dat Groot-Brittannië ondubbelzinnig met voelbare argumenten geantwoord wordt. Het gaat hierbij niet alleen om de visserij, maar het is bij de Britten een misselijke gewoonte geworden om op alle gebieden het onderste uit de kan te willen hebben en de andere lidstaten te doen opdraaien voor Britse onwil en profiteerzucht.

Stellen we onmiddellijk dat de Britse houding totaal onvereenbaar is met het Verdrag van Rome en met de toetredingsakte tot de E.E.G. die zij ondertekende. Daarbij is het feit van de 200 mijls-gemeenschapswateren door Groot-Brittannië erkend, vermits dit de basis was waarop met Derde landen, zoals Noorwegen, Faroë, Rusland, Spanje, enz..... werd onderhandeld, ook in naam van de Britten.

Nochtans werd reeds heel wat toegegeven aan Groot-Brittannië gedurende de meer dan één jaar lange onderhandelingen die in de schoot van de Gemeenschap plaats grepen. Men heeft het principe van de bescherming van bepaalde visstocks aanvaard. Men heeft het kwotasysteem aanvaard, dat zeer voordelig opgesteld werd voor de Britten. Men ging nu in de Gemeenschap akkoord om zelf een sociaal plan voor tussenkomst op te stellen voor de getroffen vissers waarvan Groot-Brittannië in de eerste plaats het meeste baat bij zou hebben zoals ze miljarden cadeau krijgt in de landbouw. Hoe meer men echter aan de

(Vervolg blz. 2)

GEVOLGEN VAN ENGELANDS VETO

(Vervolg van blz. 1)

VISSERIJPLANNEN

Minstens even bezorgd moeten wij ons maken over de eis van Groot-Brittannië, dat voor bepaalde gebieden van de EEG-zee visserijplannen zouden moeten worden ingediend.

Het is duidelijk dat Engeland hiermede haar rijkste visgebieden nauwelijks of streng beperkt wil laten bevissen door de andere leden.

Er wordt immers gevraagd dat ieder land zou vastleggen met hoeveel schepen, in welke periode en voor welke hoeveelheden op deze bepaalde gebieden wil gevist worden.

Zo wordt bijvoorbeeld uitgesloten dat bijvoorbeeld de Z.27 die zou aangegeven zijn om 2 reizen te doen in het Bristol kanaal gedurende de maand maart, zou kunnen vissen in de Ierse Zee, omdat er onverwacht in het Bristol Kanaal niets zou te vangen zijn.

Zo wordt ook bereikt dat een vaartuig dat voor een bepaald gebied werd aangeduid voor een bepaalde periode, maar wegens weersomstandigheden of omdat het vaartuig motorbreuk heeft, enz., op dit tijdstip niet kan vissen, de voorziene hoeveelheid te vangen vis definitief verloren heeft.

En zo kan men door gaan om te illustreren hoe krankzinnig visserijplannen voor een visser zullen zijn, die immers traditioneel de vis gaat zoeken daar waar die te vangen is en niet daar waar ambtenaars te Brussel vooraf hebben vastgelegd, waar het vaartuig naar toe moet.

De optimisten, die van oordeel zijn, dat het vastlopen van de besprekingen te Brussel nog zo geen slechte zaak is omdat men nu mag vangen wat men wil, gezien er geen akkoorden werden ondertekend, zouden wel eens heel pijnlijk uit hun onbezorgde roes kunnen ontwaken. Zelfs in de beste omstandigheden, zelfs wanneer Engeland met geen drastische toepassingen afkomt, moet het voor iedereen toch duidelijk zijn, dat men morgen of overmorgen MOET tot een akkoord komen en dat mag verwacht worden, dat, wat we nu hebben gevangen in de eerste maanden van 1978, onherroepelijk zal in mindering gebracht worden van de totale kwota. Met een verscherpte controle en na een totale willekeur, zou het niet denkbeeldig zijn, dat de laatste maanden van het jaar voor velen een totaal verbod van uitvaren zou tot gevolg hebben.

Men kan zich de vraag stellen of chantage met chantage moet betaald worden, maar onze minister van Landbouw zou stilaan toch onze visserij moeten duidelijk maken of hij gelooft in de toekomstvisie van de biologen en hoe hij meent de gevolgen daarvan voor onze reders en vissers te zullen opvangen.

Wij menen intussen dat onze vissers voorlopig niet met de schrik in hun broek hun gewone visserijgronden moeten opzoeken, maar we raden even sterk aan, Engeland niet te provoceren.

JEF DEROOSE.

KRIJGT DE GAULLE GELIJK IN ZIJN OORDEEL OVER ENGELAND ?

Onder deze hoofding publiceerden we vorige week een artikel waarin we onder meer schreven : «Men heeft eens berekend dat Groot-Brittannië aan het landbouwfonds van de «negens» 61 miljard B. Fr. per dag kost».

Het zetduiveltje heeft ons hier duizend maal doen overdrijven gezien het om 61 miljoen B. Fr. gaat en niet om 61 miljard B. Fr.

MAANDELIJKSE STAAT VAN VERANDERINGEN

voorgekomen in de „Officiële Lijst der Belgische
Vissersvaartuigen” — maand JANUARI 1978

Verandering van eigendom

Z.525 «GOLFBREKER» — Eigendom : De Golfbreker P.V.B.A., Oudstrijdersstraat, 10, 8390 Knokke-Heist 2. Tel. (050) 51.23.16. Zeebrief : 4 jan. '78.

Z.324 «WIELINGEN» — Eigendom : Beernaert André, Moefe, 14, 8390 Knokke-Heist 2. Tel. (050) 51.32.03. Zeebrief : 4 jan. '78.

Z.519 «WHITE HORSE» — Eigendom : Dobbelaere Emiel, Vissersstraat, 4, 8380 Zeebrugge-Brugge 5. Zeebrief : 6 jan. '78.

Erratum veranderingen maand december 1977.

Z.99 «TERRA NOVA» — Eigendom : Rederij Terra-Nova P.V.B.A.

Z.200 «TIJL UILENSPIEGEL» — Eigendom : Carpe Diem P.V.B.A.

Z.576 «RUBENS» — Eigendom : Rubens P.V.B.A.

Z.516 «JAKOBA» — Eigendom : Degraeve Roger - Maeyaert.

Allen op adres Heiststraat 219, 8380 Zeebrugge-Brugge 5 i.p.v. 8390 Knokke-Heist.

HET EUROPA DER « ACHT »

(Vervolg van blz. 1)

Britten toegaf, hoe groter hun eisen werden. Men zegt wel eens dat de honger al etende komt. Dit is zeker hier het geval met de Britten. Men begint nu naar de redenen te gissen waarom John Silkin de onderhandelingen van 17 en 18 januari deed uitstellen, zozegged om zijn landgenoten te overtuigen dat zij zich opofferingen dienden te getroosten. Het blijkt nu eerder dat Silkin heel eenvoudig een smoesje gebruikt heeft om zich te kunnen onttrekken aan de steeds zwaarder wordende druk van de andere lidstaten. Inderdaad vanaf dit ogenblik onttrok hij zich aan de onderhandelingen door zelfs te weigeren deel te nemen aan de voorbesprekingen, die zouden gehouden worden op 28 en 29 januari ter gelegenheid van de «Groene Week» te West-Berlijn, waar de landbouwministers van de «Negen» samen kwamen. Ondertussen kreeg men in Londen het eveneens eigenmachtig ontwaarden van het Groene Pond waarmee alleen de Britse landbouwer gediend was. En nu verlangde Silkin eerst erkenning door de partnerlanden van deze devaluatie, zonet zou hij zich op 30 jan. niet naar Brussel begeven. Men gaf terug toe aan deze Britse chantage en de ontwaarding van het Groene Pond werd in fasen erkend. Wie nu dacht dat de Britten hun onaanvaardbare eisen zouden matigen, kwam bedrogen uit, vermits Silkin over geen enkel punt toegaf en men tot geen overeenkomst kwam. De andere landen waarbij achter zich zelfs Ierland en Denemarken geschaard hadden, zijn nu werkelijk geërgerd over het egoïstisch Britse optreden. Minister Van der Stee liet duidelijk verstaan dat de Britten slechts de beslissing van de «Acht» aanvaardden wanneer zij gunstig uitkomen voor hen. In alle andere gevallen stellen zij zich buiten de Gemeenschap. Het ongenoegen van de Nederlandse minister was dan ook manifest. Volgens de Belgische minister stuurt Groot-Brittannië opnieuw aan op herziening van het E.E.G.-verdrag tot het in feite een Brits-Verdrag zou worden. De crisis die uit het Brits optreden volgt, is dan ook niet alleen een visserijgeval, maar in feite het op de helling plaatsen van de ganse Gemeenschap. We hebben vroeger reeds geschreven dat de uiterst linkse Silkin altijd een tegenstander geweest is van de Britse toetreding tot de E.E.G. Deze zoekt dan natuurlijk niets anders van het tot een breuk te laten komen, maar ondertussen toch heel wat binnen te rijden. We vinden het voor een regering die verplicht is, zich aan de verdragen en overeenkomsten te houden door de vorige regeringen aangegaan toch een blijk van verregaande minachting ten overstaan van de «Acht». Het is hoog tijd dat de «Acht» zich hier duidelijk rekenschap van geven ende konsekventies trekken uit de Britse arrogantie. Of moet Europa een Britse kolonie worden, zoals het grootste deel van de wereld, destijds?

WAT ZAL HET NU WORDEN ?

In bepaalde kringen vraagt men zich af of Groot-Brittannië het zou durven op de spits drijven door eenzijdige maatregelen uit te vaardigen en deze kracht bij te laten zetten door gebruik te maken van zijn «Navy» ? In ieder geval zal Silkin nu niet de kat uit de boom kunnen laten kijken, want de Britse visserij verwacht nu dat hij zal konsekvent met zich zelf blijven en Britse beschermingsmaatregelen uitvaardigen. Er zijn dan natuurlijk verscheidene mogelijkheden voor de visserij van de partnerlanden. Ofwel krijgt men nu een omgekeerde uitgave van de kabeljauwoorlog, ofwel komen de visserijfederaties van de andere landen overen om in massa en in een vloot van duizenden op te stomen naar hun traditionele visserijgebieden en door hun massa een ingrijpen van de Navy onmogelijk te maken. Men zou werkelijk geen plaats genoeg hebben in de Britse havens om al deze schepen op te brengen. In elk geval, zo de eigen regeringen niet kordaat genoeg optreden, is het beslist noodzakelijk dat de producentenorganisaties en federaties zich beraden, omtrent te nemen tegenmaatregelen.

Dat de houding van de Britten niet meer door de beugel kan, wordt onder meer aangegeven door de Ierse en Deense houding die zich achter de andere landen geschaard hebben tegen Groot-Brittannië in. Nochtans beschouwen de Ieren zich ook als een slachtoffer en zijn het onder meer de Denen, die door het kwotastelsel het ergst getroffen zijn.

TIJDELIJKE MAATREGELEN

De Raad van de ministers van de «Negen» (dus met Silkin er bij) heeft ondertussen beslist, vooraleer op 31 januari uiteen te gaan, tijdelijke maatregelen uit te vaardigen opdat de Noorse, Faroëse, Zweedse en Spaanse (de vergunningen in de Franse Golf van Gascogne) vissers verder in de gemeenschapswateren zouden kunnen vissen tijdens de maand februari. Dit zijn zeer belangrijke beslissingen omdat ook de partnerlanden belangen hebben in de Noorse, Zweedse en Faroëse wateren. Men kon het inderdaad niet tot een breuk laten komen met deze landen en ook Silkin was onmiddellijk bereid deze maatregelen te onderschrijven, omdat de Britse belangen, vooral dan in de Noorse en Faroëse eekoomische 200 mijlszone, het vereisen.

Maar hoelang nog zal men dulden dat Europa, die de Engelse landbouw redde, op die wijze door Engeland de wet worde gesteld ?

De Rederscoöperatieve S.C.A.P. voor 30 jaar verlengd

Het is nog veel reders van de oude garde bekend dat op 2 maart 1948 in het Hotel Normandie, Vindictivelaan 19 te Oostende op bescheiden wijze onder enkele middenslagreders, daarin gesteund door de koopvaardij-rederij Fernand Dens en twee vreemden, tot de stichting overgingen van een eigen aankoopcoöperatieve van visserijbenodigdheden.

Naargelang men groot of klein was, betaalde men immers toen min of meer, zodat in die moeilijke ogenblikken, (want toen kende men ook een crisis) de kleinen betaalden voor de groten, en verschillende reders gebruikt werden om als vertegenwoordiger voor olie en mazout-maatschappijen op te treden, zodat noodgedwongen het families waren, die bij de ene of andere maatschappij kochten, al naar gelang een lid er van vertegenwoordiger was.

Straks zal het dus 30 jaar geleden zijn, dat de Coöperatieve SCAP met een Franse benaming gesticht werd en van start ging omdat de medestichters in feite Franssprekenden waren en het gelukkig klaar speelden de onervaren vissersreders als medestichters daartoe te overhalen. SCAP was de benaming voor „Société Coopérative pour l'approvisionnement de la Pêche” in het Vlaams vertaald tot „Koöperatieve Mij voor de Voorrading van de Visserij”.

Vrijdag jl. werd dan ook in het prachtig sportcentrum dat Bredene kent, overgegaan tot de verlenging voor een periode van 30 jaar van de rederscoöperatieve, nadat de ganse beheerraad, zoals het te dezer gelegenheid past, zijn ontslag had gegeven.

De ontslaggevers waren :

Nadat notaris Lacourt, de aanwezigheid van 42.974 aandelen had vastgesteld, welke vertegenwoordigd waren door een 60-tal reders, werd met algemeenheid van stemmen beslist de maatschappij voor een nieuwe periode van dertig jaar te verlengen en een nieuwe beheerraad voor de duur van dertig jaar te kiezen.

De hiernavolgende reders stelden hun kandidatuur en werden voor een periode van zes jaar herkozen :

Als beheerders : Engel Verleene, Frans Serie, Gerard Willem, Leopold Neyts, August Hertsens, Constant Wynsberghe, Etienne Dewinter, Petrus Hennaert, Hubert Rammeloo.

Als commissarissen : Roger Dutrieue, Roger Cattoor, Maurice Verhaeghe, Sylvain Morbee.

EEN OPROEP TOT SAMENWERKING

Daarop nam de h. Vandenberghé, die aan de basis ligt van de stichting van talrijke beroepsgroeperingen in de visserij het woord en richtte zich tot de 60-tal aanwezigen als volgt :

Op 2 maart 1978 zal het dertig jaar geleden zijn dat uw maatschappij welke zoëven haar verlenging kent, gesticht werd.

Op dat ogenblik was er moed voor nodig om tussen de vloed van allerlei grote maatschappijen en eigenbelangen, een coöperatieve te stichten. Want de leveranciers hadden het zo aan boord gelegd, dat ze eigenaars van vissersvaartuigen als verkoopsagenten hadden aangesteld, zodat het hard was om tegen deze stroming in te gaan.

De hardnekkige in deze zaak was, de diepbetreurde Pol Verbanck, daarin voor de stichting bijgestaan door een Albert Christiaen, Fernand Dens en een Ch. Aerts.

Men begon met een kapitaal van 30.000 fr. en aandelen van 100 fr. en tegen alle verwachtingen in, telde men twee maanden later reeds 33 leden, en wel nl. Cornelis Annys, Alex Blondé, Engel Calcoen, wwe Maurice Calcoen, Remy Calcoen, Charles Christiaen, Kamiel Christiaen, Henri Cloet, Emiel Danneel, Frans Danneel, Karel Danneel, Marcel Danneel, Louis Decreton, Achiel Gonzales, Henri Goutsmit, wwe. Chr. Halewijck, Jules Harteel, Leon Hendryckx, Emiel Lambrecht, Achiel Laplasse, Maurice Lebluy, Maurice Lepeire, Emiel Lycke, Henri Maesen, Achiel Marvellie, Frans Nassel, Jan Troost, Emiel Velghe, Engel Verhaeghe, Frans Verhaeghe, Felix Verleene, Karel en Louis Verleene, Prosper Zonnekeim.

De ristournes waren toen 5 ct. per liter voor de mazout en 2 ct. voor kapitaalvorming. Het was de zustercoöperatieve Ver. Vissers Reders die toen aan de jonge maatschappij geld leende.

De konkurrentie, daarin door redersagenten gesteund, de geleende kapitalen door de ene of de andere invloedrijke firma aan reders geleend, waren van die schadelijke invloeden, die de coöperatieve beletten een beter ontplooiing te nemen, zodat alleen de koppigheid van velen, de coöperatieve toelieten te blijven bestaan.

Gebrek aan kapitaal en gebrek aan leiding buiten de leden om, deden na enkele jaren het schip wankelen en zo werd in 1952 beroep gedaan op de h. V. Segers, toen voorzitter van Hulp in Nood en zijn directeur P. Vandenberghé, om het zinkende schip, te trachten te redden.

En het was op 3 oktober 1952 dat Hulp in Nood een eerste lening toestond van 500.000 fr. à 5 % en de raad van SCAP, ons verzocht, een

mandaat van beheerder aan te nemen, om controle te hebben over de geleende gelden en de aankopen.

Dit aanvaardden wij, om na enkele zittingen, al vlug vast te stellen, dat niet alleen een magazijn diende gebouwd op de H. Baelskaai, maar ook te zien, dat het beheer in handen van twee vreemdelingen, de heren Crabbe en Biske Livron, onmogelijk nuttige resultaten kon opleveren, omdat zij Vlaamsonkundig waren en andere belangen in het binnenland hen weerhielden de zaken dagelijks te leiden.

Wij hadden de post van kommissaris, waar allerlei vaststellingen, ons noopten te zeggen, dat SCAP, zoals het beheerd werd, nooit zou kunnen blijven bestaan.

Het gaf tenslotte aanleiding tot het ontslag van verschillende beheerders en het verzoek aan ons van een afvaardiging van beheerders en redersleden tijdelijk de zaak in handen te nemen. in afwachting dat men iemand zou vinden.

Het was op 13.2.57 dat wij voorlopig, nadat de Algemene Vergadering met algemeenheid van stemmen, dit verzoek kracht bij zette dat wij de zaak in handen namen.

Veel moeilijkheden dienden overbrugd. Tegenkantingen van de konkurrentie en gebrek aan geld, maakten het moeilijk maar op 28.1.58 konden wij de leden meedelen, dat het zakencijfer in tien maanden van 66 % verhoogd was en de winst vertienvoudigd bij vorig jaar.

Het ware te lang uitwijken omtrent al wat sedertdien betracht werd en tot stand kwam. Wij citeren alleen de bouw van het huidig magazijn en zijn uitbreiding, de mazouttanks met een capaciteit van 6 miljoen liters, de werkhuizen, waar weliswaar de scheepsbouw een verlies met zich bracht, maar waar we toch vatsstellen, dat de herstellingen van motoren, elektriciteit en koeling tot voldoening van zeer velen, geschiedt en wel in zoverre, dat moest de Zeebrugse vloot Oostende als haven hebben, ons cliënteel zeer groot zou zijn en de evolutie nog groter.

HET WERKHUIS

Ondanks grote inspanningen, ondervindt ook ons werkhuis de gevolgen van de huidige economische crisis.

Waar in 1976 nog gewerkt kon worden aan de afbouw en de aflevering van de O.33 „MARBI”, moeten wij vaststellen, dat in 1977, van nieuwbouw helemaal geen sprake meer was. Wij hebben noodgedwongen dan ook moeten uitzien naar ander, vervangend werk. Dat dit niet eenvoudig is, valt licht te begrijpen. Praktisch alle bedrijven hebben gebrek aan werk en spannen zich in om, dikwijls tegen de meest concurrerende prijzen aan werk te komen. Zo hebben wij in 1977 de twee dieselinstallaties, met een totaalvermogen van 2.400 pk van het pompstation in Knokke-Heist opgebouwd. Wij verhuurden vakmensen aan de werf Beliard Murdoch, gingen verder met de spanningsomvorming van 130 naar 220 Volt in opdracht van EBES, maakten de „MERCATOR” zeewaardig voor zijn bezoek aan Antwerpen in het kader van het Rubensjaar, bouwden twee nieuwe hulpmotoren in van 125 pk. in het opleidingsvaartuig „Cdt. FOURCAULT”, samen met nog andere revisiewerken, voerden werken uit aan het Lichtschip „WESTHINDER”, werden belast met diverse opdrachten voor de Stad Oostende en zorgden er tussen de bedrijven door nog voor, dat het orgel van de St. Jozefskerker, na een revisie van de elektrische installatie, weer met volle luister kon spelen.

In totaal voerden wij voor de visserij en andere opdrachtgevers in het afgelopen jaar, 1314 opdrachten uit. In 1976 was dit 1209. Het werkliedenbestand werd van 51 teruggebracht tot 24.

Het in 1976 ingevoerde systeem van gedeeltelijke werkloosheid werd ook in 1977 gehanteerd, met als resultaat, dat van de ruim 31.000 gepresteerde uren in 1977 er 91,5 % produktief was. In 1976 presteerden wij ca. 40.000 uren, waarvan 83 % maar produktief. Al deze inspanningen konden echter niet beletten, dat het zakencijfer terugliep van 36 miljoen in 1976 tot 31 miljoen het afgelopen jaar. Een vermindering dus van ongeveer 14%. Desondanks mogen wij vaststellen, dat het gemiddeld rendement per man/uur opliep met ruim 5%.

Wat wij bij deze gelegenheid willen vragen is, ook in de toekomst, meer nog dan in het verleden, ons de uitvoering van werken aan boord van uw schepen op te dragen. Vergeet niet, dat ook het werkhuis deel uitmaakt van uw coöperatie, van uw gezamenlijk bezit. Wij willen niet nalaten de leden uit Zeebrugge, die ingeval van grotere herstellingen met hun vaartuig naar Oostende komen en ons hun werk toevertrouwen, van harte te danken.

(Vervolg blz. 4)

(Vervolg van blz. 3)

EEN OPROEP

Doen wij het ergens verkeerd, zeg het ons.

Doen wij het goed, zeg het anderen.

Daarom willen wij deze kleine uiteenzetting niet eindigen met U eens te meer op het hart te drukken dat, **moest uw coöperatieve verdwijnen, ge pas dan zoudt vaststellen van welk nut deze is geweest.**

Velen onder U zijn klein geweest en zijn, dank zij hun werk, het visje en hun ondernemingsgeest, groot geworden.

Sommigen menen echter op dat ogenblik, geen coöperateur meer te moeten zijn, omdat bepaalde invloeden de coöperatieve geest zullen ondermijnen.

In een coöperatieve is men van klein tot groot op dezelfde leest geschoeid en integendeel, **moeten de kleinen** of de ongelukkigen, eerder meer beholpen worden. Maar hoevelen onder U, denken aan samenwerking, **mekaar helpen, mekaar steunen**? Hoevelen onder U, nemen onder allerlei voorwendsels, hun brandstof voor thuis bij een ander in plaats van bij hun eigen coöperatieve SCAP? 't Is nochtans uw belang er **grote liters** te krijgen in plaats van **kleine**, waar men U 10 ct meer korting geeft.

Het is de ziekte van de Middenstanders, mekaar te benijden, eigen instellingen te kritiseren, maar zelden een goede gedachte naar voren te brengen.

Nu de verlenging er is, hoop ik, dat ge zult willen blijven begrijpen, dat SCAP er nodig blijft, niet in ons, maar in uw belang.

Het was op 1 februari 49 jaar geleden, dat wij voor het eerst in dienst traden van de stad in de oude vismijn.

Wij hebben met U en voor U veel gedaan, veel beleefd, veel ontgoochelingen opgelopen maar ook veel verwezenlijkt. Wij hebben alle lagen van het bedrijf leren kennen en er steeds voor geleefd, hoe ondankebaar sommigen ook zijn geweest. Wij hebben voor de kleinen, **Hand in Hand gesticht**, voor U allen, **Hulp in Nood**, voor U allen een beroepsbond, die met zijn fouten en gaven, en zo nodig is. Voor U allen werd de coöperatieve visafslag een modelinrichting die U veel geld bespaart! **Hulp in Nood**, is de prachtigste coöperatieve redersverzekering van Europa. Waar in andere landen, de vissersreders met hun verzekering aan banden liggen bij de banken, staat gij vrij en wordt gij, wat sommigen er ook over denken, er gediend, zoals nergens.

Straks zal ik dit alles beleefd hebben, en er niet meer zijn: Anderen zullen mij vervangen.

Mijn innige wens is: wie het ook zijn moge: **steun uw coöperatieve. Help mekaar. In de huidige samenleving zult gij die meer en meer nodig hebben en zal uw verder bestaan als reder van klein tot groot afhangen van de samenwerking van allen.**

Deze speech op de wijze eigen aan de heer Vandenbergh, uitgesproken, werd sterk gevoeld en in een korte toespraak door de heer Morbee namens de talrijke aanwezigen beantwoord met de woorden: hopen we voor de visserij, voor SCAP en voor ons allen dat gij nog vele jaren een steunpilaar van onze reders moogt zijn.

Hiermee eindigde deze welgeslaagde vergadering overtuigd dat hier een maatschappij in haar zeer nuttig bestaan verlengd werd en de reders meer en meer het groot belang er van zullen begrijpen.

Rond deze tijd van het jaar is het voor het grootste gedeelte van de Zeebrugse vissersvloot voor een paar dagen *dolce far niente* geblazen. De zo harde visserstiel wordt dan op een zijspoor gerangeerd want carnaval vieren staat centraal en wie dat ooit aan de Oosthoek meemaakte weet dat die mannen er een handje van weg hebben (Foto NVDK-WDB)

Schadegevallen in de zeevisserij

De O.229 «Roger-Jeanine» was de visserij aan het bedrijven bij goed zicht, windkracht 4, toen de bemanning plots een zware slag hoorde op het voorschip. Vastgesteld werd, dat de top van de voormast, ongeveer 1,5 m. afgebroken was en op het voorschip was terechtgekomen. Niemand werd gekwetst daar niemand op dek aan het werk was. De visserij werd gestaakt en koers gezet naar Oostende daar met de top van de mast ook het toplicht naar beneden gevallen is. Met een voorgaand zeerapport werd melding gemaakt van bliksemschade. Ook dit geval kan mogelijk het gevolg zijn van blikseminslag.

Tijdens het beoefenen van de visserij hoorde men aan boord van de Z.14 «Bounty» plots harde kloppen op het achterschip, waardoor de motor bijna stilviel. Deze werd stilgelegd en de netten gewonden. De visserij werd later hervat en alles was normaal. Door het geweldig slingeren van het schip is het kompas uit zijn kompasshuis geslingerd en beschadigd. Na beëindigen van de visserij werd veilig te Zeebrugge aangekomen.

Tijdens het vissen kreeg de Z.499 «Coudekercke» van gelijknamige rederij, het Engelse visserijwachtschip «Scylla» tegen boord. Een routineonderzoek werd ingesteld naar de netmazen. Alles werd in orde bevonden. Een paar dagen later werd vastgesteld dat de stuurboordkorrestok gebroken was. De boelen werden gewonden en de haven Milford werd aangedaan voor herstelling. Bij terugkomen op de visserij, windkracht 7-8 werd een oliepersleiding van de hydraulische vislier gebroken. Zelf herstellen bleek onmogelijk. Opnieuw kwam het visserijwachtschip Scylla ter hulp en door de motorist werd een volledig nieuwe leiding gemaakt en eveneens door hem zelf geplaatst. De visserij werd verder bedreven.

Een paar dagen later bij het wegzetten van de beide boomkorren, werd de scheepsjongen Thys Philip door het stuurboord korretouw gegrepen waardoor zijn rechterhand geplet werd in de stuurboord rol. De nodige zorgen werden toegediend en doktershulp ingeroepen. Voor verdere verzorging werd hij opgenomen in het hospitaal van Turso.

De Z.589 «Esperanza» van Walter Serie, die na maanden herstelling, proefvaart deed om de mazoutpompen bij te regelen, liep de motor abnormaal warm. Onmiddellijk werd de hulp gevraagd van een redeboot, die het vaartuig veilig meerde.

Tijdens stormweder wind SSE windkracht 9, kwam de O.81 «John» met korreboel vast aan de grond. Volgende schade werd opgelopen, galg achter sb zijde zwaar beschadigd. De nodige herstelling werd uitgevoerd. Enkele dagen later eveneens tijdens storm, werd een venster van de voorbrug gebroken alsmede 2 andere vensters ontzetz, zodat deze niet meer waterdicht waren. Oostende werd veilig zonder verder ongevallen aangedaan.

Bij het lopen naar de visserij, Kanaal, voelde de bemanning van de Z.183 «Christoffel» een krachtige schok door het achterschip. Vermoed werd dat ze met de schroef op iets hadden geslagen. Na terug inschakelen van de schroef stelde men vast dat de bladen van de schroef op de veiligheidsbanden sloegen. Veiligheidshalve werd de thuishaven aangedaan. Bij het op de sloop plaatsen, werd vastgesteld dat de veiligheidsband aan sb zijde van de romp afgebroken was. Een schroefblad vertoonde een lichte vervorming aan de rand.

De O.334 «De Haai» van de rederij «De Sneepe», diende met schade aan de reductie opgeslept te worden door de O.81 «John». De sleep geschiedde naar de haven van Reyckjavik waar de eventuele herstelling zou geschieden.

De N.349 van Marcel Calcoen, verloor tijdens de visserij zijn schroef. Het schip werd op de kuisbank geplaatst, en een reserve-schroef werd opgezet, waarna het vaartuig opnieuw ter visserij uitvoer.

KRUISVAART M 908 TRUFFAUT

De hoogzeemijnenveger M 908 Truffaut zal een kruisvaart ondernemen in de Noordzee.

De briefwisseling voor de bemanning mag gestuurd worden op volgend adres:

Aan
(Naam en Graad)

Aan boord M 908 TRUFFAUT
Marinekazerne „Bootsman Jon-
sen”

8400 Oostende
en dat vóór 16 febr. om 8 uur en
23 febr. om 8 uur.
Frankering: normaal binnenlands
tarief.

Het was dus woensdagnamiddag van vorige week dat Mevrouw Tindemans, de eer werd aangedaan het grootste en mooiste schip ooit te Oostende gebouwd, als meter te water te laten gaan.

Deze tewaterlating had een groots feest moeten zijn, want onze jonge snaken van de Ibis waren er te gast en deden deze maritieme plechtigheid op hun manier eer aan, terwijl ook het stadsmuziek, niettegenstaande het regenweder, er enkele lustige muziekstukken weergaf, welke er in de eerste plaats de stemming hadden moeten inbrengen.

Maar die beste stemming werd gebroken door een dertigtal betogers, die er met allerlei opschriften om werk vroegen.

Het is inderdaad het laatste schip op deze werf in bouw en nieuwe bestellingen zijn er voorlopig niet. Veel werd reeds betracht maar weinig bekomen als resultaat.

Dat onze honderden werklieden om werk vragen en woensdag op zeer verstandige wijze betoogden, kunnen we hen niet ten euvel Juiden. Maar wie heeft het in de loop der laatste drie jaren voor hen verkorven?

Zij die hen achter de schermen opruien. Zij die steeds hoger lonen, meer sociale eisen, enz..... voor de boeg gooiden met als spijtig gevolg : dat alle prijsvragen voor de bouw te duur uitvielen en automatisch het werk naar den vreemde verloren ging.

De vraag stelt zich inderdaad : hoelang kan zo'n situatie nog geduld vooraleer het grootste gedeelte zelfs zeer goede stielmannen ook naar de dop verwezen worden.

Waarborgen voor arbeid eisen is gemakkelijk. De syndikaten zetten steeds een grote mond open en eisen, ruien de mensen op tot staken, tot hoger lonen, tot 36 uur arbeid en beter sociale voordelen.

Maar beseffen de werknemers in ons land wel, dat ze tot de best betaalde, de gelukkigste, de minst

NA DE TEWATERLATING BIJ BELIARD MURDOCH

De betogende werknemers van de scheepswerven Beliard Murdoch die zich ernstig bedreigd voelen in hun bestaan. (Foto NVDK-WDB)

werkende per week, behoren van gans de wereld?

Beseffen ze dat de vakbondbazen, die alles naar de vaantjes geschopt hebben, de werkelijke oorzaak zijn van wat thans gebeurt?

Zou men niet liever wat minder verdienen en vast werk hebben in

plaats van vier weken vakantie, 36 uur per week en wat weten we al om dan honderd duizenden werkloos te zien vallen, waaronder men zelf?

Nu de mensen, die eenvoudige werkers zijn, daar zien betogen, is pijnlijk, onaangenaam. Maar zijn

het de vakbonden die werk zoeken voor hen, werk verschaffen, risicos nemen inzake prijsvorming, enz.?

Of zijn het hun bazen, die niet beter vragen meer bestellingen te kunnen noteren?

Wat er ook van zij, we hopen met de werknemers, met de werf, dat er spoedig bestellingen komen. Ook wij hopen dat voor de visserij, waar er zeker aan nieuwbouw kan en moet gedaan worden, er vlug veranderingen komen.

En het zullen niet de syndikaten zijn die zulks bewerkt hebben, want waar ze dertig jaar geleden voor de werknemer dikwijls goed werk vericht hebben, zijn zij thans de grootste oorzaak van de kritische toestand waarin alle bedrijven verkeren.

Opruien, doppen, maar zelf hun kassen met honderden miljoenen verrijken, is hun huidige leuze.

Dat de werkmans werk of geen heeft, zal hun toestand, hun kapitalen niet doen verminderen.

Integendeel. En dat mag en moet de werknemer meer en meer leren begrijpen.

Want als het allemaal zo gemakkelijk gaat om werk te vinden, om groot geld te verdienen in een bedrijf, dan stellen we aan de vakbondbazen de vraag : Waarom neemt gij met uw kapitalen de bedrijven niet in handen?

Dan zoudt gij de grote winsten kunnen verdelen onder de geldschieters en de werknemers.

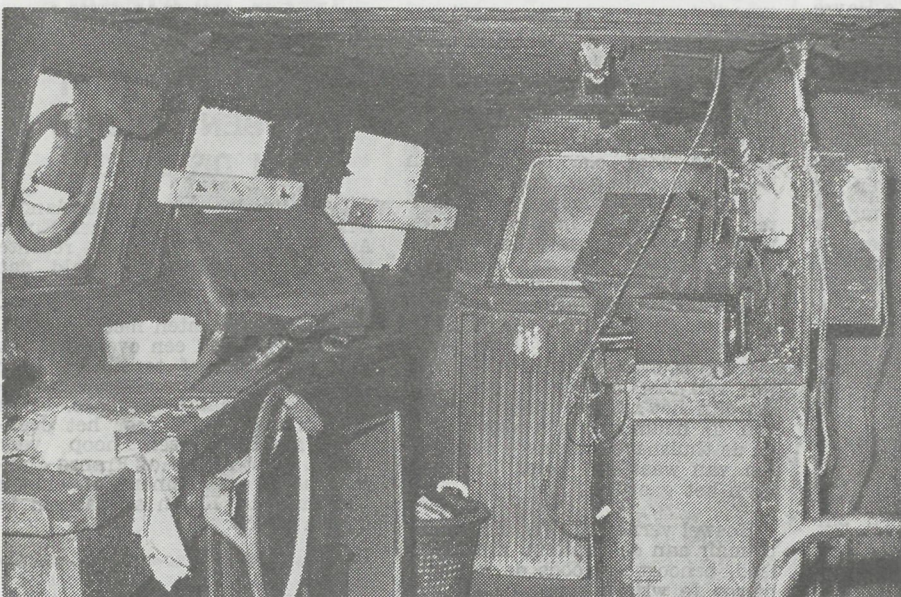
Maar of zij dat risico zullen nemen, is wat anders.

Het verleden heeft onlangs beezen hoelang zij bedrijven kunnen in leven houden.

En ook dat mag wel eens gezegd, nu het land ten prooi is aan de grootste crisis ooit bestaan grotelijks te danken aan de opruiersmethoden van de vakbondbazen, die er wel voor zorgen zelf niet te moeten gaan doppen en daarenboven nog Gouverneur willen zijn van de Nationale Bank.

P. Vandenberghe

Zware brand op O.198 "Juhel" !

Een blik op de totaal vernielde scheepsbrug van de O.198 «Juhel». (Foto NVDK-WDB)

Vorige week vrijdag is de O.198 „Juhel” van de gelijknamige rederij uit Oostende dan toch op eigen kracht de thuishaven binnen gelopen. Echter wel met een deerlijk gehavende scheepsbrug waarop voorgaande dinsdag brand was uitgebroken in de haven van Grimsby. De treiler was voornoemde haven binnen gelopen om de vangst te verkopen toen ingevolge een kortsluiting de brug in een minimum van tijd in lichte laaie stond. Schipper Norbert Hennaert en zijn varensgezellen deden wel alles wat mogelijk was om de brand te bestrijden maar ook de hulp van de plaatselijke brandweer diende ingeroepen. De brug werd omzeggens totaal vernield met daaronder de aldaar opgestelde scheepsapparatuur die volledig dient vernieuwd. Een kostelijke zaak dus met bovendien heel wat economisch verlies voor de reder en dit in een periode die als de beste van het jaar wordt aangezien voor de visserij.

KORTE BERICHTEN

Frankrijk

DRIE VERDRINKINGEN TE SINT-GUENOLE

Toen de kleine kustvaartuigjes van St.-Guénolé uit Frankrijk verleden woensdag het bericht ontvingen, dat een storm op komst was, liepen deze 8 en 9 meter-bootjes zo spoedig mogelijk naar de haven. Nochtans werden er verscheidene verrast door het zware weder vooraleer zij de veilige haven bereikten en één dezer vaartuigen werd, voor de havengeul door een zware golf omgeslagen zodanig dat de kiel in de lucht dreef. Toch waagden enkele andere bootjes zich terug, maar het omgeslagen vaartuig was volledig ingepakt door de zich aan boord bevindende netten en men moest onverrichterzake terugkeren.

Helikopters die naderhand de zee rond het vaartuigje afspeurden, moesten ook zonder resultaat terugkeren. De drie bemanningsleden zijn verdronken.

HET RODE SLIJK MAG VERDER DE SEINEBAAI BEZOEDELEN!

De industriereus «Than en Mulhouse» te Le Havre, mag volgens de Raad van State van Frankrijk, verder de wateren van de Seinebaai bezoeden. Dit bedrijf produceert de titaanoxyde die men gebruikt in de legeringen van ijzer en aluminium. Eén van de overblijfselen van dit scheikundig proces is het zogenaamde rode slijk dat in de Seinemonding geloosd wordt en er de vissstapel aantast. Voor de administratieve rechtbank van Rouaan hadden de vissers een vordering tegen dit bedrijf gewonnen en werd aan de fabriek verboden nog verder hun afval in de Seinebaai te lozen. Hiertegen ging de fabriek in beroep bij de Raad van State waardoor «Than et Mulhouse» een uitstel van uitvoering van het vonnis bekam. De Raad van State heeft nu het argument van de verdediging aanvaard die een procedurefout inroepte begaan door de eerste rechtbank en het feit dat het verbod om te lozen, 1.600 arbeiders op straat zou zetten, om het eerste vonnis nietig te verklaren. Voor de kleine vissers is dit vonnis toch niet zo onverwachts aangekomen omdat ze zich tegenover het groot kapitaal en het machtig bedrijfsleven geplaatst zagen. Indien de Raad van State het eerste vonnis zou bekrachtigd hebben, was het duidelijk dat geen enkel bedrijf nog in de Seinemonding noch in de Seine zelf, zou mogen lozen. Voor wie weet dat de Seine de open riool is van Parijs en verder vergiftigd wordt door

het lozingswater van talrijke bedrijven langsheen dit water, was het te voorzien, dat de Raad van State zeker geen lozingsverbod zou uitspreken en het eerste vonnis niet zou bekrachtigen. De kustvisserij is dus weerom eens het slachtoffer van de moderne economie. Wel zou er aanbevolen zijn geweest de afvalprodukten te zuiveren of deze voor andere doeleinden aan te wenden, maar voor wie weet, is dit het pleistertje op een houten been. De vissers overwegen nu tot een spektakulaire actie over te gaan omdat op een wettelijke manier voor hen geen recht te verkrijgen is.

Maar of dat alles zal helpen, is wat anders.

NAKENDE STAKING VAN DE SLEEPBOTEN IN DE FRANSE HAVENS

In de haven Le Havre zijn de sleepboten in staking omdat de direktie van de maatschappij en de havenautoriteiten niet kunnen ingaan op hun eisen voor loonsverhoging, werkduurverkorting en een dertiende maand. Vooral de dertiende maand of eindejaarspremie zit vele bedrijven dwars.

Nu vele bedrijven met verlies af te rekenen hebben, is deze eis niet alleen ongerechtvaardigd, maar zou het werknemersyndikaat zelf de maatregelen en middelen moeten bestuderen om de verliezen van de maatschappijen en bedrijven weg te kunnen werken. Er werd dan ook niet toegegeven en in Le Havre legden de 14 sleepboten het werk stil. Door de havenautoriteiten werd dan beroep gedaan op de Nationale Marine die 3 zware sleepboten afvaardigde. Deze kunnen echter al het werk niet aan en op de rede van Le Havre liggen dan ook veel schepen waaronder verscheidene tankers te wachten op het einde van het konflikt. De sleepbootbemanning, geleid door hun officieren, hebben anderzijds hun positie nog verstrakt en geïnstandhoudend tegen het inzetten van sleepboten van de Nationale Marine. Ze hebben contacten opgenomen met de sleepbootbemanning uit andere havens en aldus grepen er reeds in St.-Nazaire, Rouaan, Brest en Nantes solidariteitsstakingen plaats met beperkte duur. Ook in Duinkerken, waar de sleepbootbemanningen een opeisbevel nog altijd niet verteerd hebben, begint het te gisten, zodat men zich werkelijk mag afvragen of men binnenkort naar een nationale staking van de sleepboten gaat. De staking wordt in de eerste plaats door de officieren geleid. In Le Havre gaat de gewone haventrafiek praktisch ongestoord door, maar zijn het de zware petroleumtankers, die niet kunnen binnenlopen zonder hulp van de sleepboten. Men voorziet zelfs dat de raffinaderijen binnenkort zonder bevoorrading zullen vallen. Anderzijds werden twee bijkomende sleepboten van 700 pk te Le Havre verwacht voor deze week.

Ierland

DE IERSE KUSTVISSERIJ VRAAGT VERBOD OP SEINE- EN BOOMVISSERIJ

Binnen de Ierse nationale wateren wordt om een verbod op de seine- en boomvisserij verzocht door de kust- en zalmvisserij. De kustvisserij wordt erg geschaad door deze methoden van visserij evenals de vaartuigen die op de traditionele manier vissen. Het is trouwens ook de seinevisserij die onder meer schuld heeft aan de uitroeiing van de haringstand met de nadelige gevolgen vanden voor zichzelf en voor de gewone haringvisserij. In eigen nationale wateren mag de Ierse regering wel beschermingsmaatregelen nemen, maar dan voor de vissers van alle landen van de gemeenschap.

Verplichtingen van de kapitein van een schip betrokken bij een aanvaring

Naar aanleiding van een voorval in dit district, wordt nogmaals de aandacht gevestigd op de verplichtingen van de kapitein, voortvloeiende uit de Conventie, gesloten te Brussel op 23 september 1910, geratificeerd door o.a. Nederland en België, waarvan art. 8, a.v. luidt:

1. Na een aanvaring is de kapitein van ieder der in aanvaring geweest zijnde schepen gehouden om, voor zover hij zulks kan doen zonder enig gevaar voor zijn schip en zijn bemanning, hulp te verlenen aan het andere schip en zijn bemanning.

2. Hij is, evenzeer binnen de grenzen van het mogelijke, gehouden om aan het andere schip op te geven, de naam van zijn eigen schip en de thuishaven, alsmede de plaatsen van waar het komt en waarheen het gaat.

Hoewel vernoemde verplichtingen primair aan de kapitein zijn opgelegd, behoort de loods de kapitein hierop te wijzen, ingeval deze niet overeenkomstig handelt.

Tevens behoort te worden geadviseerd om, indien de veiligheid van de vaart dit toelaat, het grondgebied van het land waar de aanvaring plaats had, niet te verlaten vooraleer de politionele autoriteiten gelegenheid hebben gekregen een verhoor af te nemen, ofwel te kennen hebben gegeven dat tegen doervaren geen bezwaar bestaat.

HARING- EN MAKREELCIJFERS

Volgens een studie van de heer J. Moller, directeur van het Deense Instituut voor Visserij en Maritiem Onderzoek, was de biologische massa vis in de wateren van de Noordzee in het begin der zestiger jaren acht miljoen ton, waarvan echter 5 miljoen ton haring en makreel. Op vandaag zou men van deze twee vissoorten nog slechts 1,5 miljoen ton samen aantreffen. Nochtans zou er nog altijd een totale vismassa van 8 miljoen ton aanwezig zijn, maar vooral de haring en in mindere mate de makreel, zou vervangen zijn door Noorse pout, sprong en smelt. Wanneer ergens vissoorten om één of andere reden verminderen dan is het gewoonlijk de vis die door deze soorten, hetzij eventueel onder eier- of larvevorm, gejaagd wordt, die hiervan de plaats inneemt. De heer J. Moller is dan ook zo absoluut zeker niet of het herstel van de haring- en makreelstocks in de Noordzee op basis van de jaren 1960, geen aanleiding zal geven tot een praktisch evenredige vermindering van één of meerdere andere vissoorten. Daarmoet meent de directeur van 't Deense Instituut dat men liefst te ingrijpende veranderingen achterwege laat en een zeker evenwicht houdt in het vissen van bepaalde soorten, en geen soort absoluut spaart omdat dit onvermijdelijk het evenwicht in andere soorten moet storen.

GEEN BILATERALE VISSERIJ- OVEREENKOMST TUSSEN IJSLAND EN DE E.E.G.

De Minister van Buitenlandse Zaken van IJsland, de heer Einar Agustsson heeft in een recente uitspraak nogmaals herhaald dat er geen sprake kan zijn van het uitwisselen van bilaterale wederzijdse visserijrechten met de E.E.G. Wel is hij bereid een overeenkomst met de E.E.G. af te sluiten over wederzijdse beschermingsmaatregelen voor bepaalde visstocks. Er is dus, in elk geval voor het ogenblik, absoluut geen hoop voor Britse, West-Duitse of Franse diepzeevissers om binnen afzienbare tijd terug in IJslandse wateren te komen vissen.

REDERS LEEST UW VAKBLAD

Spanje

SPAANSE VISSERS OP FRANS OORLOGSPAD

Zoals men weet worden regelmatig Spaanse vissers door de Franse marine opgebracht wegens onwettig vissen in de wateren van de Golf van Gascogne. Er zijn wel enkele tientallen vergunningen uitgegeven aan de Spanjaarden, maar daar zijn anderzijds honderden die door dit vergunningsstelsel geweerd worden. Nu hebben de Spaanse vissers beslist, waartoe een vierhonderdtal zich bereid verklaarden, de Franse vissersvaartuigen te enteren die zich in de Spaanse 200 mijlszone ophouden. Het is inderdaad zo, dat Spanje zelf nog geen 200 mijlszone uitgevaardigd heeft, alhoewel er een voorstel van wet in die zin in de „Cortes”, het Spaans parlement ingediend is. De vissers eisen spoed in deze zaak en hebben anderzijds beslist niet op deze wet te wachten om maatregelen tegen de Fransen te nemen. In feite zouden ze dan onwettelijk handelen en wel omdat er nog geen wet bestaat en anderzijds omdat het niet aan vissersschepen toekomt de wet te doen eerbiedigen. Men vraagt zich dan in Franse kringen ook af of het tot een open oorlog zal komen tussen de Franse en Spaanse vissersschepen. Anderzijds verwijt men aan Frankrijk het nemen van maatregelen waarvoor dit land slechts gedeeltelijk verantwoordelijk is. Inderdaad is het niet Frankrijk dat vrijelijk beslist over het al dan niet toelaten van de Spaanse vissersschepen in de Franse Golf van Gascogne omdat deze wateren tot de EEG behoren. Het is aldus dat Frankrijk zelf te Brussel is moeten tussenkomen om een veertigtal vergunningen te kunnen afbedelen voor Spaanse vissersvaartuigen. Dit zou men nu toch ook moeten kunnen inzien van Spaanse zijde. Wij moeten echter wel toegeven, dat het paradoxaal is, dat langs de ene kant de Spaanse vissersvaartuigen niet, of zeer beperkt toegelaten worden in de Franse 200 mijlszone van de Golf van Gascogne terwijl de Franse vissersschepen de Spaanse 200 mijlszone niet verboden zijn. We moeten geredelijk toegeven dat daar wel iets wringt en begrijpen dan ook het verzet ter zake van de Spaanse vissers. Het is vooral de vissersfederatie van Bermeo bij Bilbao die vast besloten is tot de actie over te gaan. Ondertussen vernamen we echter ook dat er reeds Frans-Spaanse onderhandelingen opgenomen werden, alhoewel Frankrijk voor elke overeenkomst eerst naar Brussel moet.

VISSERSVAARTUIG VERGAAN, 27 VISSERS VERDRONKEN !

In de nacht van zaterdag 27 op zondag 28 januari is een Spaanse diepvriezer, de „Marbel” verloren gegaan met 37 bemanningsleden aan boord, waarvan er 27 de dood vonden door verdrinking. Oorzaak van dit vergaan was een ontplofing in de machinekamer waardoor het vaartuig stuurloos werd en naar de klippen dreef ter hoogte van Kaap Silleiro op de zuidkust van de Spaanse provincie Galicië.

De „Marbel” zond onmiddellijk noodsignalen uit en trad over de ra-

dio in verbinding met verscheidene vaartuigen die in dit gebied vissende waren. Het was uitzonderlijk slecht weder met stormwinden van meer dan 100 km per uur. Verscheidene schepen hebben de „Marbel” op sleep genomen, maar onveranderlijk braken de kabels door de zware spanning op deze laatste, veroorzaakt door de rukken op de sleepstros als gevolg van de zware golfslagen. Op het laatste ogenblik, toen het gevaar om op de rotsen te pletter te slaan zeer nabij was, slaagde men er nogmaals in het schip op sleep te nemen, maar ook deze laatste hoop werd aan duigen geslagen. Toch sloeg het vaartuig te pletter op de rotsen en diegenen die konden zwemmen sprongen over boord. Negen van deze laatsten, waaronder enkelen gekwetst werden, hebben ten slotte een nabijgelegen eilandje kunnen bereiken en zich aan land hijsen. Over de andere 27 bemanningsleden waarbij er eveneens mede over boord gesprongen waren, heeft men nog geen nieuws en er wordt aanvaard dat zij omgekomen zijn. De geredden hebben praktisch onbeschut de nacht op het eiland doorgebracht vooraleer men zich van hun aanwezigheid bewust werd en zij afgehaald werden.

De „Marbel” was een vaartuig van zowat 1316 Brt. en niets liet een dergelijk ongeval voorzien.

Noorwegen

NOORS - IJSLANDS VERSCHIL VAN MENING OVER HET EILAND « JAN MAYEN »

Onder IJsland en Noorwegen bestaat er een grondig verschil van mening over het eiland Jan Mayen dat tot Noorwegen behoort. Volgens de Noorse minister van visserij, de heer Jens Evensen, heeft ook dit eiland recht op een economische 200 mijlszone, terwijl dit volgens IJsland niet het geval zou zijn. Inderdaad heeft dit eiland geen eigen bevolking maar is slechts bezet door een ploeg weermannen.

Zo het Noors standpunt zou zegevierden, dan moet er een middellijn getrokken worden tussen IJsland en het Jan Mayeneiland, waardoor de IJslandse economische 200 mijlszone langs deze zijde heel wat van belang zou inboeten. Nochtans hebben beide ministers besloten de besprekingen over dit probleem op een latere datum te hernemen en zijn zij van oordeel, dat het eventueel al of niet bepalen van een middellijn, niet van zo een dringende aard is. Langs beide zijden is men trouwens overtuigd, dat men tot een minnelijke schikking zal komen. Anderzijds liet minister Agustsson aan zijn Noorse collega weten, dat de huidige IJslandse regering geen verandering of een einde wenste te stellen aan de huidige IJslandse-Noorse visserij-overeenkomst. Hij maakte echter toch een zeker voorbehoud voor de komende parlementsverkiezingen die een wijziging in de regering zouden kunnen brengen. Deze verkiezingen gaan door in juni van dit jaar. De visserij-overeenkomst tussen beide landen geeft aan Noorwegen visserijrechten in IJslandse wateren zonder dat IJsland van wederkerigheid geniet in de Noorse wateren. IJsland heeft dergelijke rechten niet nodig, maar zou toch graag een nadere samenwerking wensen met betrekking tot de bescherming van de visstocks.

TIJDSCHRIFTEN

DE MARINE ACADEMIE

Zopas ontvingen we de brochure «Veertig jaar maritiem - wetenschappelijk onderzoek» uitgegeven door de heer A. De Vos van de Marine Academie te Antwerpen.

Daarin lezen we de lijst van de bijdrage verschenen in de mededelingen van de Marine Academie van 1936 tot en met 1975.

De Marine Academie werd immers op 6 juli 1935 opgericht, gevolg van het streven van een enthousiaste groep maritiem geïnteresseerde personen, die zoals de Franse «Academie de Marine», dit ook in België noodzakelijk achtten.

In ons land iets dergelijks tot stand brengen en volhouden, is een krachttoer bijzonderlijk dat ons volk ver van «sea minded» is en dat men in dit opzicht van onze Brusselse ambtenaars niet veel mocht verwachten.

De raad van beheer is thans voorgezet door de Oostendenaar Prof. Dr. Walter Debrock en de zetel van de maatschappij is gelegen, Steenplein 2000 Antwerpen.

De Marine Academie ijvert nu meer dan veertig jaar om in België een maritieme gedachtenstroming tot stand te brengen. Zij hanteerde de middelen die haar als geleerd genootschap in de sta-

tuten waren voorgeschreven.

De maritieme zaak, zelfs in de ruimste zin van het woord, in België dienen is geen gemakkelijke taak, nu niet, maar vooral vroeger was het vaak vechten tegen de bierkaai. De pioniers die veertig jaar geleden de Marine Academie boven de doopvont hielden verdienen alle lof.

De in 1935 uitgestippelde opdracht werd in alle bescheidenheid uitgevoerd. Wat J.M.P. in zijn voorwoord bij de eerste uitgave van zijn «Zeevarende Almanak voor het jaar 1860» schreef, geldt ook voor de pioniers van de Marine Academie : «Nogtans, er werd geen moeite gespaerd om alles zoo goed mogelijk te maken : maar niets van dien aard was tot heden, in België, verschenen, dat my eenigszins kon behelpen of tot leiddraad dienen.....».

«Navigage necesse est», scheepvaart is noodzakelijk, is sinds de oprichting het motto van de Marine Academie en de huidige Raad van Beheer, onder het voorzitterschap van Prof. Dr. W. Debrock, wil de door haar voorgangers uitgezette koers verder blijven sturen. Wij kunnen ze slechts toejuichen.

De Belgisch - Nederlandse Zeemansalmanak 1978 verschenen

De 40e jaargang van dit lijvig boekwerk is verschenen. Het bevat dit jaar meer dan 1.300 bladzijden en wordt op alle vissersvaartuigen, zowel de Nederlandse als de Belgische, welke de Noordzee en de Atlantische Oceaan bevaren tot aan Afrika, gebruikt. Ook de Belgische Zeemacht, de Loodsdiensten en mailboten hebben dit werk aan boord.

Het is uitgegroeid te een onmisbaar element op de brug van elk schip dat in de Noordzee vaart zowel van Koopvaardij als van Visserij en op het bureel van ieder zakenkantoor dat rechtstreeks of onrechtstreeks met de Maritieme bedrijvigheid is begaan.

De oplage is beperkt en de prijs vastgesteld op 700 fr. waaraan dient bijgevoegd 42 fr. B.T.W. en 65 fr. verzendingskosten, te storten op postchecknummer 000-0418987-44 van het «Nieuwsblad van de Kust», H. Baelskaal 30, Oostende.

De BTW is niet verschuldigd voor schepen. (90 fr. voor buitenland).

HET IS TEVENS VERKRIJGBAAR :

A. IN BELGIE

- ter drukkerij «Nieuwsblad van de Kust», Hendrik Baelskaal ? te Oostende;
- Beroepsvereniging «Hand in Hand», Tijdokstraat 34, te Zeebrugge;
- O.V.A. Vismijn, Oostende;
- MARTIN & Co. Bruwersvliet 28, 2000 Antwerpen;
- Fa. BOGERD. Brauwersvliet 36-38, 2000 Antwerpen.

B. NEDERLAND

- IJmuiden stores, Trawierkade 44, IJmuiden;
- Handelsondernemingen MARITIEM, Vissershavenweg 46, Scheveningen;
- Harri Prins, Hendrikkade 90, Amsterdam;
- Nieuwe Rotterdamse Instrumentenfabriek Observator, Steenhouwersstraat 15, (Hoogvliet) Rotterdam.

Geen enkel exemplaar wordt toegezonden zonder voorafgaande betaling.

OOSTENDSE MARKT EN VISMIJNECHO'S

— Niettegenstaande deze week de vasteninzet te noteren viel, zijn de meeste vissoorten aan flauwe prijzen verkocht. Dinsdag zelfs een spektakulaire prijsdaling van de IJslandse soorten waarvan de O.317 het slachtoffer werd. Marktspreiding lijkt dus voor IJslandse soorten niet aangewezen. De filets moeten immers zo rap mogelijk ter beschikking zijn van de leunders en dan zeker deze week waar iedereen dinsdagmorgen trachtte weg te komen. Woensdag is immers visdag. Over het algemeen toch geen te beste noteringen voor kabeljauw, kleine gul was zelfs goedkoop. Kleine wijting werd regelmatig naar de vismeelfabriek verwezen. Voor iek en schol lagen de prijzen ook aan de lage kant. Sommige gulsoorten van IJsland zakten onder de 20 fr, ook koolvis deed het niet meer en haalde nog amper 20 fr op de dinsdagmarkt.

Grote tarbot bleef redelijk duur en kreeg tot 230 fr, de middentongsorteringen kregen van 165 naar 205 fr., kleine tong zakten naar 125 fr en slips zakten heel even onder de 100 fr.

OOSTENDE DOVER/FOLKESTONE

Uurtabel der overvaarten voor de week van 12 tot 18 december 1978.

Afvaarten uit Oostende naar Dover Western Docks :
Dagelijks te 7.35 10.05 14.40.

Afvaarten uit Oostende naar Dover Eastern Docks :
Dagelijks te 5.15 20.15.
Op 12, 13, 14, 15, 16 en 17 februari 1978 bijkomende afvaarten te 17.15 23.15.

Afvaarten uit Oostende naar Folkestone :

Dagelijks te 1.30 6.35.
Op 13, 14, 15, 16, 17 en 18 februari 1978 bijkomende afvaart te 5.00.
Afvaarten uit Dover Western Docks :
Dagelijks te 11.40 15.45 19.05.

Afvaarten uit Dover Eastern Docks :

Dagelijks te 0.20 9.20.
Op 12 februari 1978 bijkomende afvaart te 21.20.
Op 13, 14, 15, 16 en 17 februari 1978 bijkomende afvaarten te 3.20 21.20.
Op 18 februari 1978 bijkomende afvaart te 3.20.

Afvaarten uit Folkestone :
Dagelijks te 0.05 7.00.
Op 12, 13, 14, 15, 16 en 17 februari 1978 bijkomende afvaart te 22.30.

De IJslanders zorgden samen voor nagenoeg 2000 bennen vis, die maandag heel wat duurder verkocht werden dan dinsdag. Vandaar toch 2.000.001 fr voor de 960 bennen van de O.216 en maar 1.623.000 fr voor de 1.050 bennen van de O.317. Rode zeebaars zakten van 2400 fr maandag naar 1590 (laagste prijs dinsdag). De blauwe leng liep terug van 48 naar 34 fr en koolvis zakten van 33 naar 20 fr. Prijsdalingen die doorwegen.

Voor de Westschepen was het een nogal flauwe markt. Weinig interesse voor kleine gulsorteringen. Grote gul en kabeljauw waren op de markt bijna niet te zien, de kabeljauwprijs was overigens niet om over naar huis te schrijven en bleef vaak onder de 45 fr, dinsdag zelfs onder de 40 fr. Voor de erg schaarse haaien en roggen bleven de prijzen wel redelijk hoog. Haai kreeg zelfs tot 42 fr en rog tot 65 het kg. De aanvoer van deze soorten was echter erg klein en van weinig invloed op de opbrengst.

De garnaalaanvoer blijft beneden alles. De prijzen blijven dan ook uitzonderlijk hoog en liepen op tot 340 fr, voorgaande zaterdag. Toch is ook die hoge prijs nog niet goed genoeg om de visserij renderend te houden. Vandaar dat nog slechts één of twee schepen garnaal trachten te vangen.

HOOGWATER- BOEKJE 1978 VERSCHEENEN

Ons Hoogwaterboekje 1978 is verschenen en verkrijgbaar bij alle dagbladverkopers en -winkels voor de prijs van 25 fr., BTW inbegrepen. Het kan eveneens opgestuurd worden : de verzendingskosten belopen 8 fr. Gelieve deze bedragen VOORAF te storten op per. 000-0418987-44.

Het Hoogwaterboekje 1978 bevat benevens de Hoogwater- en Laagwatergetijden in de verschillende Belgische havens, ook deze van Noord Frankrijk en Holland en tevens allerlei nuttige inlichtingen.

VORDAP SCHEEPSSCHROEVEN

VAN VOORDEN ZALTBOMMEL N.V.

Fabriek
Oude Stationsweg 15
Zaltbommel Holland
☎ 00-31-4180-2654

Vert. voor België
J. Theunissen
Terneuzen Holland
☎ 00-31-1150-94117

Reparatie-werkplaats voor België
p/a Scheepswerf van Rupelmonde N.V.
Dijkstraat 7, Rupelmonde
☎ 031-752051 - 742051

(5728V)

OOSTENDE

MAANDAG 6-2-1978

IJSLAND					
O.216	17	950	—	2.000.001	
NOORDZEE					
O.274	12	300	—	468.000	
MONKEY BANK					
O.128	15	180	—	278.373	
NOORD					
Z.196	14	200	3.800	914.333	
O.82	14	260	1.400	429.025	
O.83	14	200	2.200	601.523	
O.37	14	270	—	283.960	
WEST					
O.186	16	480	4.000	1.121.365	
O.206	9	300	—	321.010	
O.279	8	300	—	334.030	
N.41	7	300	—	353.600	
N.45	6	390	—	412.414	
N.708	8	380	—	410.240	
KUST					
N.736	1	40	—	52.956	
O.66	8	300	—	305.350	

DINSDAG 7-2-1977

IJSLAND					
O.317	18	950	—	1.623.560	
KANAAL					
O.180	16	90	2.875	535.752	
WEST					
Z.72	7	80	1.400	395.160	
Z.596	3	50	570	145.980	
O.35	7	220	—	236.572	
O.135	6	220	—	232.250	
O.26	6	360	—	322.510	
O.285	8	400	—	369.836	
N.720	6	200	—	219.193	
N.40	10	300	—	316.970	

WOENSDAG 8-2-1977

WEST					
O.229	7	235	—	239.460	
N.706	7	365	—	368.765	

TE KOOP HUIS MET GARAGE EN C.V.

in Kustlaan 70 - Zeebrugge
6 m. gevel — 120 m²
Voor inl. : tel. (050) 51.27.56
(5535N—8143V)

VERWACHTINGEN

VERIDAG 10 FEBRUARI 1978

WEST : O.306 (450 m., t.t.z. 240 gul, 130 wijting, 25 rog en haai, 55 grondvis).
O.275 (420 m.), O.127 (400 m.).

MAANDAG 13 FEBRUARI 1978

IJSLAND : O.202 (700 m., t.t.z. 450 rode zeebaars, 100 kab-gul, 50 leng, 50 schelvis en totten, 50 varia).

O.318 (700 m., t.t.z. 350 rode zeebaars, 150 kab-gul, 30 kools, 50 leng, 100 schelvis en totten, 20 varia).

O.129.
NOORDZEE : Z.209-Z.509.
KANAAL : O.114, O.33, O.181.
WEST : N.705, Z.34, O.309, O.118, O.123, O.303, N.752.

DINSDAG 14 FEBRUARI 1978

WEST : N.709, O.369.

WOENSDAG 15 FEBRUARI 1978

WEST : N.579, O.243, N.736 (vermoedelijk).

NOG DE ZAAK VAN DE B.604

In onze vorige nummers hebben we gewezen op het zonderling of liever onbegrijpelijk advies door de Rijkscommissaris in deze zaak gegeven en hebben we in ons nummer van vorige week, het vonnis weergegeven door de Raad uitgesproken.

Plaatsgebrek heeft ons deze week belet het volledig commentaar op het advies van de rijkscommissaris en dit vonnis weer te geven.

Dit zal in ons volgend nummer opgenomen worden.

VIS ETEN IS
VERANTWOORD ETEN

Datum Vangsten Kgr. Fr. Min. Maks. Gem.

VISAANVOER TE OOSTENDE

Z -8 1.536.938
Z -L 8.443.488
Z -9 4.575.978
Z -8 646.465
15.202.869

GARNAALANVOER TE OOSTENDE

4-2	2	107	34.880	315,—	340,—
7-2	1	25	8.050	322,—	
8-2	1	12	3.948	329,—	

VISAANVOER TE NIEUWPOORT

2-2	3	9.653	320.070		
6-2	7	43.590	976.880		
8-2	4	14.796	555.332		

GARNAALANVOER TE NIEUWPOORT

2-2	1	10	2.420	242,—	242,—
4-2	1	24	5.112	213,—	213,—

Studie van Meester Raoul ROEGIERS, gerechtsdeurwaarder te VEURNE, Lindendreef, 10

STAD NIEUWPOORT

— O —

Uit oorzaak van faillissement

OPENBARE VERKOPING bij OPBOD met DEFINITIEVE TOEWIJZING van

VISBEWERKINGSMACHINES - ROLLEND MATERIAAL

Ten verzoeke van Meester Jan LOONES, advocaat te OOSTDUINKERKE, Leopold II laan, 239, en Meester Ivan HEUGHEBAERT, advocaat te VEURNE, Zwarte Nonnenstraat, 19, handelende in hun hoedanigheid van Curatoren van de faling van de N.V. NOORDZEE met zetel te NIEUWPOORT, Watersportbaan, Noorderhavenoever, hiertoe aangesteld bij vonnis van de rechtbank van koophandel te VEURNE in dato van 31.8.1977, zal er door het ambt van gerechtsdeurwaarder Raoul ROEGIERS voornoemd, overgegaan worden tot de openbare verkoping met definitieve toewijzing op :

ZATERDAG 11 FEBRUARI 1978 te 11uur in de voormiddag

aan de Noorderhavenoever te NIEUWPOORT gebouw N.V. NOORDZEE, van :

- haringfileermachine BAADER 33
- ontzoutingsmachine
- vissnijmachines
- zoutmachines
- inpakpersen hydraulie
- inpakmachine SIEBECK STAR AUTOMATIC + inpakmateriaal
- inpakmachine FRAN PACK (Plasticverpakking)
- dubbele inpakpersen
- koelinstallatie : koelgroep + ventilatoren + compressoren
- transportbanden en transportkettingen
- Termoblok ELBOMA 2.000.000 cal/H met brander MAT
- zware ventilatoren — storckpomp — droognetten — karretjes
- heftruck CLARK
- heftruck BALCANCAR
- zware compressieus — condensators — benzinepompen —
- stempelklok HCE — sirene — paletten — tafels — warme-luchtblazer Ciat...

Kontante betaling — gewone voorwaarden.

Mogelijkheid tot bezichtigen : vrijdag 10 februari 1978 van 14 uur tot 17 uur.

(8144V)

NIEUWPOORT

DONDERDAG 2 FEBRUARI 1978

N. 1 4.290
N.700 47.730
N.15 272.340

De donderdag kregen we 9.700 kg vis op de markt met 750 kg tongen inbegrepen. De N.15 zorgde voor wat variatie, die door de winkeliers gretig gekocht werd. De tongen werden gekocht aan 170 fr de kg voor de grootste soort, de 2de gemiddeld 192, de 3de 228, de 4de 222, de 5de soort 168, en de kleine kregen 150 fr. Kabeljauw was er niet. De gulsoorten van 1700 à 1500 voor de deze vóór de voorkleine. De „filé” gulletjes 1050, en de mini's 820 fr. Platvis de moeien moesten opgevangen worden ! De drie andere soorten : platen 950, de drielingen van 1010 à 1280 en de visjes kregen 810 fr. Wijting, slechts een paar bennen grote die aan 25 fr de kg kwamen, en de kleine van 850 à 1150 de benne. Een paar bennen „speerhaaien” gingen weg aan 2080 fr ! Zo was deze donderdagmarkt !

MAANDAG 6 FEBRUARI 1978

N.700 40.350
N.761 60.596 + RC 533
N.738 126.490
N.705 281.736 + RC 15.701
N.590 58.903 + RC 1721
N.470 58.903 + RC 1721
N.723 188.970 + RC 8240
N.172 80.466 + RC 12.290
N.788 80.466 + RC 12.290

De maandagmarkt werd bevoorrad door 7 vaartuigen die samen 43.600 kg vis losten ! Een bokkevisser zorgde voor wat rare vis, en 975 kg tongen ! Rare vis : tarbot en grieten kregen van de winkeliers van 120 à 290 fr de kg. De tongen : grootste soort 166 fr, de 2de 192, de 3de 212, de 4de 190, de 5de 153 ende kleine kregen 117 fr. Kabeljauw was er slechts in beperkte mate, en werden gekocht aan ong. 60 fr de kg. De gulsoorten van 1700 à 1100 fr. De „voorkleine” of „filé” gulletjes van 830 tot 1.050 fr. De „minis” 850 fr de benne. Grote wijting van 1200 à 1570, kleine van 770 tot de opvangprijs 690 fr. Platvis was langs de lage kant, vooral de grootste soorten : moeien moesten opgevangen worden, platvis 940, drielingen 1000 en 1100 fr, visjes 950 fr de benne. Zeehonden en speerhaaien werden gekocht aan gemiddeld 1300 fr de benne. St-Jacobschelpen 2190 fr. Rogsoorten waren er slechts ook in beperkte mate en deze werden gekocht tussen de 40 en 60 fr de kg. Zo was de „Karnavalmaandag” markt, met 'n eindcijfers van 977.470 fr.

WOENSDAG 8 FEBRUARI 1978

N. 3 395.642
N.700 25.290
N.470 42.905
N.590 42.905
N.788 22.295
N.172 22.295

De N.3 als bokkevisser met 1400 kg tongen, wat varia en 100 bennen andere vis, verder de gullevisers, en zo werd er 14.800 kg vis gelost.

De tongen werden gekocht aan de volgende prijzen : de grootste 175 fr de kg, de 2de 192, de 3de 220, de 4de 200, de 5de soort kreeg 176, en de kleine van 131 à 136 fr de kg. Tarbot kreeg volgens grote 290 à 160 fr. De grootste soort pladijs, de „moeien” werden gekocht aan 1000 fr de benne, ook de andere volgende soort kreeg dezelfde

prijs. De drielingen 1100 en op de visjes werd geroepen aan 890 fr. Kabeljauw was er nu eenmaal niet. De gulsoorten gingen weg aan 1780 tot 1200 fr de benne. De „voorkleine” van 940 à 1040 en de minis 750 fr. Grote wijting 1300 en 1550, kleine 750 fr de benne. Zandschullen : grote van de spanvisers tot 1980 fr en ook de kleine kregen weinig minder ! Enkele bennen speerhaaien gingen weg aan 1980 fr de benne. Rogsoorten waren er slechts in beperkte mate, en werden „gemengd” verkocht aan ong. 60 fr de kg. Het eindcijfers was 555.332 fr.

ZEEBRUGGE

	kgr	ben.	zee-	Besom.
	tong	vis	dag.	
DONDERDAG 2 FEBRUARI 1978				
Z.315	670	—	—	363.430
Z.313	1000	—	—	679.203
Z.161	2000	—	—	819.428
Z.573	1300	—	—	486.990
GUL				
Z.468-601				51.090
Z.472-471				20.360
Z.184-447				34.790
Z.558-437				38.360
Z.554-538				111.360
Z.403-520				22.480
				2.625.761

VRIJDAG 3 FEBRUARI 1978

KUST				
Z.512	150	25	2	73.350
Z.537	50	40	2	108.970
Z.507	400	25	3	126.913
WEST				
Z.200	500	65	4	181.717
Z.27	1500	160	8	711.851
Z.16	2500	330	8	850.397
Z.599	250	70	6	179.150
NOORD				
Z.126	1200	130	10	575.775
KREEFTENPUT				
Z.569	400	130	8	401.425
GUL				
Z.430-494				30.260
				3.239.808

MAANDAG 6 FEBRUARI 1978

KUST				
Z.518	800	80	7	296.870
Z.506	1000	80	6	365.450
Z.431	300	110	4	263.841
Z.574	300	100	5	184.357
Z.510	500	60	6	259.577
Z.578	50	35	—	68.707
Z.564	400	45	4	221.539
Z.484	200	50	3	147.156
WEST				
Z.563	—	70	5	133.482
Z.533	150	50	4	179.610
NOORD				
Z.576	500	190	6	434.133
KREEFTENPUT				
Z.559	200	125	9	369.905
Z.307	200	125	14	387.504
GUL				
Z.437-558				84.110
Z.430-494				146.280
Z.468-601				111.830
Z.403-520				97.940
Z.583-554				136.490
Z.471-472				93.880
Z.184-447				24.980
Z.536				33.102
				4.150.773

DINSDAG 7 FEBRUARI 1978

Z.405	700	80	8	249.469
Z.189	350	55	6	145.460
Z.30	800	150	9	350.995
Z.324	1700	180	9	585.529
Z.492	750	100	8	269.331
Z.321	650	100	8	291.198
Z.526	1900	270	8	709.523
Z.42	1300	200	11	508.415
Z.512	100	40	4	67.564
Z.465	500	40	4	167.110
Z.19	1200	230	11	514.085
Z.580	260	110	6	179.860
Z.537	80	50	4	64.420
Z.542	700	135	8	379.146
Z.809	—	20	1	17.770

IJSLANDSE AANVOER TE OOSTENDE

	6-2-1978	7-2-1978
Schelvis grote	31,—44,—	
Schelvis midden	24,90,—	
Schelvis klein		
Kabeljauw		
Gul	34,20,—	29,20-30,—
Wijting	33,40-34,—	19,60-28,—
Schaat	29,40,—	
Zeebaars	72,40-67,40	
Leng	42,60-47,60	32,—37,20
Schartong	35,60-51,60	29,60-31,60
Heilbot	25,—39,—	31,—33,40
Koolvis	213 -216	217 -226
Hondstong	31,80-34,—	19,40-23,60
Zeewolf		
Staart		

Tong- en pladijprices

TONG

Oostende

	6-2-1978	7-2-1978	8-2-1978
Lappen	158 -177	174 -186	
Grote	169 -186	183 -192	
3/4	188 -202	201 -205	
Blok	169 -185	189 -198	
Voor-kletr.	152 -165	161 -168	
Kleine	120 -127	129 -153	
Slips			

Zeebrugge

Grote	172 -185	176 -193	
Blok	190 -201	195 -209	
Fruut	200 -209	207 -220	
Schone kleine	173 -192	186 -200	
Kleine	140 -172	154 -170	
Tout petit	128 -136	134 -137	
Slips	101 -105	104 -107	

Nieuwpoort

Tong I	166 —,—		175 —,—
Tong II	192 —,—		192 —,—
Tong III	210 —,—		220 —,—
Tong IV	190 —,—		200 —,—
Tong V	150 —,—		175 —,—
Kleine	117 —,—		135 —,—

PLADIJS

Oostende

	6-2-1978	7-2-1978	8-2-1978
Grote	18,60-21,40	18,60-19,40	21,—24,—
Grote iek	18,60-21,—		
Kleine iek	18,—21,—	18,60-24,—	
Derde slag	20,60-23,—	25,—30,—	31,80,—
Platjes	17,40,—	18,—20,—	17,—,—

Zeebrugge

I	19,—20,—	19,—20,—	
II	19,—20,—	19,—21,—	
III	21,—28,—	22,—25,—	
IV	19,—22,—	19,—21,—	
V			

Nieuwpoort

Moelen			
Grote pladijs	19,—,—		20,—,—
Platjes	21,—,—		22,—,—
Drielingen	19,—,—		18,—,—

Industrialisering van de Noorderhavenoever van Nieuwpoort

De voornaamste brok uit de zitting van de Nieuwpoortse gemeenteraad van dinsdag 7 februari was de industrialisering van de noorderhavenoever. In dit verband werd een lening van 1.050.000 fr goedgekeurd voor de aanwerving van het laatste stuk staatsgrond waardoor dan het volledige industriegebied eigendom wordt van de stad. Deze gronden moeten tamelijk hoog opgespoten worden en nadien zijn er dan nog enkele jaren nodig om deze gronden te stabiliseren. Voor de stad Nieuwpoort komt het er nu op aan industrieën aan te trekken die zich op de Noorderoever willen vestigen. De burgemeester stelt voor deze gronden te verhuren aan maximum 20 fr de m2 hetgeen voor één ha toch nog altijd 200.000 fr is. Volgens raadslid Braet ligt deze huursom veel te hoog, gezien men normaal gronden kan verwerven aan 400 duizend frank de Ha en men dus een eigendomsrecht kan verwerven met het huurgeld van twee jaar. Het valt nu echter wel te bezien waar deze gronden dan liggen en of ze dezelfde mogelijkheden bieden als de industriegronden van de Noorderoever. Wel moeten de eventuele kandidaten voor industriegrond nog rekening houden met het feit, dat men niet op opgespoten grond kan bouwen en dat er dus nog kostelijke funderingspalen bij te pas zullen komen. Dit was onder meer het geval met de firma die het ontzillingsstation bouwde, dat ondertussen afgebroken werd. De burgemeester replikeerde dat men met deze huurgelden vooral het financieel evenwicht van de gemeente op het oog heeft. Als zulks het geval is, dan zou het Nieuwpoorts gemeentebestuur best doen een einde te stellen aan zijn grote verspilzucht in allerlei zaakjes zoals Dudenhofen, enz..... Volgens de burgemeester zullen er anderzijds voldoende aanvragen zijn van firmas om zich daar te vestigen. Wij zelf menen dat de heer Mommerency in dit verband wel een grote optimist is en dat nog weinig firmas voor het ogenblik aan investeren denken vooral met het huidige sociaal klimaat geschapen door de vakbonden en de economische crisis. Op de 20 Ha industriegrond van de noorderhavenoever zijn tot nog

toe slechts een drietal firmas gevestigd, terwijl één firma reeds gefaald heeft.

Tuinen in sociale wijken

De burgemeester deelde mede dat opdracht werd gegeven aan een ontwerper om de beplantingen vast te stellen die aan de voorzijde en achterzijde van de woningen van de sociale wijken dienen te komen. Inderdaad kan de aanleg van tuinen in sociale wijken volgens de wet Brunfaut voor 100% staatstoe-lage krijgen wanneer de stad zelf als opdrachtgever fungeert. Aan de Raad werd medegedeeld hoe de stad zich deze beplantingen en groen voorziet. Wat de inplanting van een tuinhuisje betreft deelde de burgemeester op vraag van het raadslid Rommelaere mede dat bij de woningen van de Nation. Landmaatschappij 'n tuinhuisje zal mogen geplaatst worden dat nochtans aan bepaalde voorwaarden, wat de bouwmaterialen en de estetik betreft, zal moeten voldoen.

Voor de openbare verlichting in deze wijk werd een project van 640.000 fr voorzien. Deze verlichting is van het zelfde type als deze in de wijk van de volkswoningen. Verder zal er eveneens een aanvang gemaakt worden met de waterleidingsnetten.

Wie betaalt er de viskeurders?

De inning van het keurrecht voor de uitbetaling van de viskeurders-dierenartsen blijft nog altijd een groot probleem. De wetten en Koninklijke Besluiten zijn inderdaad niet volledig duidelijk en klaar. Zeebrugge heeft hierin een eigen oplossing doorgedrukt door een heffingsrecht op de vis, alhoewel sommigen dit stelsel nog aanvechten. Nieuwpoort zal nu een zelfde regeling als te Zeebrugge in voege stellen. Er zou een heffingsrecht van 1% komen op de aankoop van vis ten laste van de kopers en 2% ten laste van de verkoper. Aldus omgerekend zou dit op 0,45 fr ten laste komen van de verbruiker van verse vis.

Is dat dan het gemeentebestuur welke voor zijn visserij zorgt. Deze heffing noemen we onwettelijk.

REDERS

LEEST UW

VAKBLAD

VERGELIJKENDE TABEL DER VISPRIJZEN IN DE VISMIJNEN DER KUST

	Oostende		Zeebrugge		Oostende		Zeebrugge		Oostende		Zeebrugge		Nieuwpoort	
	6-2-1978	6-2-1978	7-2-1978	7-2-1978	8-2-1978									
Tarbot . groot (123)	200	-230	262	-278	223	—,—	261	-281						
middel (123)	165	-181	176	-200	175	—,—	147	-161						
klein (123)	149	—,—	122	-124	125	-131	120	-126						
Griet : groot (123)	105	—,—	116	-121	109	—,—	118	-121						
middel (123)	75	—,—	80	-105	92	—,—	95	-102						
klein (123)	43	—,—	69	-76			85	-87						
Schelvis : groot	38	-44,60	26	—,—										
middel	30	-34,40												
klein	21	-24												
Heek : groot														
middel														
klein														
Lom														
Leng														
Rog (I)	42	-67	63	-80	33,60-64,60		63	-74	36	-62,40				
Keilrog (123)	70	—,—												
Rog (23)														
Tilten (23)			58	-60			55	-58						
Scherpstaart (23)			62	-69			64	-70						
Halve mans (23)			40	-42			36	-41						
Teelt (2)			40	-42			38	-40						
Katrog (2)			16	-21			21	-23						
Kabeljauw	33,80-41,40		50	-55	29,20-45				47,40-47,80					
Gul (groot)	18	-39,80	46	-52	18	-38			15,40-42					
Gul (middel)			28	-33			30	-35						
Gul (klein)			24	-27			24	-27						
Hozemondhamme					86	-142								
Wijting : groot	13,80-27,80		35	-42	13,80-22,40		16	-24	13,80-23,40					
klein n			14	-16			14	-17						
Schar	13,40-17		16	-21	8	-17	16	-18	14	-21				
Stenschol	20	-90	72	-76	30,80-82		111	-115	34	-103				
Zeehaai	36,40	—,—	35	—,—	39	-41	36	—,—	37	—,—				
Hondshaai														
Doornhaai														
Pieterman														
Makreel														
Horsmakreel														
Zeekreeft														
Schaat														
Zeebaars (klipvis)														
Kongeraal														
Schartong														
Volle haring														
IJle haring														
Haringshaai														
Steenholk									9	-10,20				
Heilbot														
Koolvis														
Steur														
Zeewolf	25,60-41,20													
Pollak	33	-42,60												
Zonnevis														
Koningsvis														
Vlaswijting			30	-36			33	—,—						
Zeedulvel			100	-152			96	-146						
Schotse schol							24	—,—						
Zeehond			21	—,—										
Bot														
Rode Poon (roobaard)			32	—,—			40	-45						
Grauwe Poon (knorh.)			30	—,—	22	-28			34	—,—				
Rode Knorhaan														
Posten			10	-14			6	-12						
Langoesten (midden)														
(klein)														

Lees "HET VISSERIJBLAD"

N E D E R L A N D

VAN DAG TOT DAG

IJMUIDEN

Aan de dinsdagmarkt van 31 januari werd aangevoerd : 840 kg tong; 14 kisten tarbot en griet; 2102 kisten kabeljauw; 2860 kisten koolvis; 68 kisten schelvis; 864 kisten wijting; 21 kisten schol; 72 kisten schar, 240 kisten varia.

Prijzen in guldens :
Per 1 kg.: gr. tong 13,53; groot-middel tong 14,75; kleinmiddel tong 12,01-11,12; tong één 11,14-10,86; tong twee 8,82-8,52; tarbot 15,03.

Per 40 kg.: poontjes 85-41; haai 92-68; schar tong 74-48; kuit 87-86; roodbaars 122; steenbolk 40-25; bot 30-25; leng 86-67; lompen 90-80; ham met kop 140-100; hake 230-128; tarbot 486-260; griet 301-155; kabeljauw één 126-80; kabeljauw twee 144-73; kabeljauw drie 140-80; kabeljauw vier 90-76; kabeljauw vijf 86-54; koolvis één 72-61; koolvis twee 63-57; koolvis drie 66-62; koolvis vier 62-52; schelvis één 138-114; schelvis twee 110-94; schelvis drie 102; schelvis vier 130-78; schol vier 122-72; wijting drie 72-42; schar 108-84; tongschar 120.

De besommingen waren :
KW 11 f10.100; 43 f61.200; 117 f7.700; 123 f57.900; 170 f61.500; UK 208 f12.400; 23 f2.150; 17 en 18 f 10.000; 20 en 234 f6.200; 78 en 48 f7.750; 135 en 145 f10.600; 218 en 236 f10.100; VD 19 en 23 f13.400; 20 en YE 25 f9.100; VD 72 en WR 230 f17.600; VL 142 f5.900; IJM 14 f610; 18 f1.450; 19 f1.800; 27 f2.100. Eén Deens vaartuig RI 464 f13.900; verder waren er 5 Texelaars met totaal f53.000.

Aan de woensdagmarkt van 1 februari werd aangevoerd : 730 kg tong; 9 kisten tarbot en griet; 1.230 kisten kabeljauw; 768 kisten koolvis; 28 kisten schelvis; 560 kisten wijting; 2 kisten schol; 48 kisten schelvis; 191 kisten varia.

Prijzen in guldens :
Per 1 kg.: grote tong 13,24-13,09; grootmiddel tong 14,75; kleinmiddel tong 12,01-11,12; tong één 11,14-10,86; tong twee 8,82-8,52; tarbot 15,03.

Per 40 kg.: schar tong 67-52; poontjes 57-42; leng 83-78; lompen 81-80; hake 230-186; tarbot 453-276; griet 272-150; kabeljauw één 108-84; kabeljauw twee 148-94; kabeljauw drie 120-86; kabeljauw vier 98-82; kabeljauw vijf 88-61; schelvis één 134; schelvis twee 118; schelvis drie 106-86; schelvis vier 134-74; koolvis één 67-65; koolvis twee 69-66; koolvis drie 72-65; koolvis vier 61-55; schol vier 80; wijting drie 71-38; wijting vier 29; schar 94-40; tongschar 140; bot 34-24; steenbolk 38-25; haai 96; kuit 88.

De besommingen waren :
IJM 57 f79.800; 19 f1.500; KW 145 f6.600; 226 f7.700; UK 208 f4.600 17 en 18 f7.250; 23 f2.800; 135 en 145 f5.200. Verder waren er 1 kotter uit Goedereede en 5 Texelaars welke tezamen f60.000 besomden.

Aan de vrijdagmarkt van 3 februari werd aangevoerd : 5.050 kg tong; 57 kisten tarbot en griet; 2.276 kisten kabeljauw; 3 kisten schelvis; 628 kisten wijting; 640 kisten schol; 137 kisten schar; 538 kisten diversen.

Prijzen in guldens :
Per 1 kg.: tarbot 16,12-14,90; grote tong 13,25-12,98; grootmiddel tong 14,97-14,16; kleinmiddel tong 12,27-11,87; tong één 11,50-11,18; tong twee 10,00-9,54.

Per 40 kg.: tarbot 484-244; griet

296-113; kabeljauw één 108-84; kabeljauw twee 126-90; kabeljauw drie 112-82; kabeljauw vier 88-80; kabeljauw vijf 86-60; schol één 61-51; schol twee 67-55; schol drie 74-62; schol vier 96-69; wijting drie 62-34; schelvis vier 136-130; schar 66-28; tongschar 116-100; bot 24; steenbolk 32-34.

De besommingen waren :
KW 88 f17.000; 113 f8.200; 167 f 24.100; 189 f14.400; 194 f9.800; 206 f19.700; UK 23 f2.500; 208 f4.800; IJM 14 f600; 18 f1.100; 19 f360; 27 f1.000; 154 f19.100; 209 f21.300. Span vissers : UK 20 en 234 f8.200; 48 en 78 f8.800; 135 en 145 f5.400; VD 19 en 73 f5.900. Verder waren er 8 Texelaars met een totaal van f 130.000.

Aan de maandagmarkt van 6 febrong; 251 kisten tarbot en griet; 2455 kisten kabeljauw; 15 kisten bruari werd aangevoerd : 8980 kg schelvis; 902 kisten wijting; 1560 kisten schol; 136 kisten schar; 206 kisten diversen.

Prijzen in guldens :
Per 1 kg : grote tong 14,64-13,07; grootmiddel tong 15,81-14,43; klein-middel tong 17,18-12,58; tong één 12,09-11,40; tong twee 11,16-9,74; tarbot 17,48-14,61.

Per 40 kg : tarbot 500-245; griet 238-124; kabeljauw één 114-85; kabeljauw twee 118-96; kabeljauw drie 124-96; kabeljauw vier 103-80; kabeljauw vijf 88-55; schelvis één en twee 126-104; schelvis vier 124-86; schol één 56-52; schol twee 61-56; schol drie 67-57; schol vier 74-60; wijting drie 47-34; schar 62-41; tongschar 220-146; krab 48; steenbolk 20-24; bot 24; haai 130-92; kuit 102; hammen met kop 186-132; leng 76.

De besommingen waren : KW 4 5.900; KW 11 33.930; KW 12 11.960; KW 24 23.100; KW 29 17.460; KW 25 13.580; KW 44 21.920; KW 45 17.120; KW 51 20.030; KW 55 20.000; KW 85 10.540; KW 137 16.570; KW 145 18.220; KW 149 15.980; KW 152 17.530; KW 167 2.730; KW 175 31.110; KW 214 24.840; KW 221 21.210; KW 226 14.030; SCH. 256 10.340; WR 32 18.130; WR 57 17.200; WR 68 20.860; IJM 20 14.610; IJM 44 23.550; IJM 115 28.540; IJM.154 3.430; IJM 207 6.600; IJM 209 3.010; IJM 221 23.040.

Aan de dinsdagmarkt werd aangevoerd : 1415 kg tong; 12 kisten tarbot en griet; 1796 kisten kabeljauw; 1340 kisten koolvis; 47 kisten schelvis; 198 kisten wijting; 185 kisten schol; 68 kisten schar en 59 kisten diversen.

Prijzen in guldens. Per 1 kg : tarbot 16,11-15,68; grote tong 15,89-13,77; grootmiddel tong 15,59-15,39; klein-middel tong 14,14-13,92; tong één 12,24-12,11; tong twee 11,14-10,56.

Per 40 kg : tarbot 668-276; griet 280-196; kabeljauw één 132-78; kabeljauw twee 160-80; kabeljauw drie 126-92; kabeljauw vier 112-84; kabeljauw vijf 94-51; koolvis één 71-65; koolvis twee 78-73; koolvis drie 72-63; koolvis vier 57-52; schelvis twee en drie 122-92; schelvis vier 64; schol één 57-51; schol twee 64-62; schol drie 65-62; schol vier 75-70; wijting drie 57-38; schar 86-56; poontjes 72; haai 64; bot 52-25; leng 72-69; hammen met kop 150.

Verder nog 5 Texelaars met een totaal besomming van 50.000.

Visaanvoer te Den Helder

Hoeveelheid in kg.	Vissoort	Opbrengst	Prijs per kg.
24.534 kg.	Tong	f 304.331,62	van f 16,01 tot f 8,94
7.658 kg.	Tarbot	f 71.095,33	van f 21,54 tot f 5,56
133.810 kg.	Schol	f 214.112,77	van f 2,46 tot f 1,14
160.780 kg.	Kabeljauw	f 296.319,46	van f 4,43 tot f 1,05
3.041 kg.	Griet	f 15.773,51	van f 6,70 tot f 3,54
5.870 kg.	Schar	f 8.390,56	van f 2,05 tot f 0,60
18.285 kg.	Wijting	f 18.977,77	van f 1,56 tot f 0,72
1.565 kg.	Steenbolk	f 1.144,25	van f 0,91 tot f 0,40
1.080 kg.	Schelvis	f 2.185,88	van f 2,84 tot f 1,85
770 kg.	Lever/Kuit	f 529,50	van f 1,80 tot f 0,51
365 kg.	Tongschar	f 1.271,56	van f 3,81 tot f 2,18
247 kg.	Hozemond	f 681,72	van f 2,76 tot f —
84 kg.	Zeeewolf	f 311,07	van f 5,95 tot f 3,62
175 kg.	Rog	f 145,00	van f 1,15 tot f 0,73
45 kg.	Haai	f 74,50	van f 1,60 tot f —
8.166 kg.	Diversen	f 2.815,00	

NEDERLANDSE VISSERS VRAGEN JAARLIJKS BIJNA 1 MILJARD STAATSTUSSENKOMST !

Niettegenstaande de mislukking van de visserijpolitiek der «Negen» zullen de partnerleden zich toch houden aan de voorstellen voor vangstbeperking uitgegaan van de Europese commissie te Brussel. Dit brengt ondermeer voor de Nederlanders met zich mede, dat men voor 1978 weerom een kleiner kontingent tong en schol toegewezen krijgt dan het voorgaande jaar. De kottervisserij die hier hoofdzakelijk getroffen wordt, is wel bereid zich hier aan te houden op voorwaarde dat de regering tussenkomst in het verlies dat zij door deze regeling lijden. Voor de tong komt er nog eens een verlaging van zowat 1.800 ton bij, hetgeen aan een gemiddelde van, laat ons zeggen 150 fr., 250 miljoen betekent. De minderaanvoer aan schol zal dit cijfer zeker niet gevoelig doen stijgen, gezien de kleine prijs voor deze soort betaald. Het kleine miljard dat de kottervisserij dan ook vraagt voor zijn stilligperioden is dan ook wel aan de hoge kant. De Nederlandse kottervisserij vragen als staatsubsidie 60 miljoen gulden, hetgeen 900 miljoen B.F. vertegenwoordigt.

Had er een regeling tot stand gekomen in E.E.G.-verband, dan zou de E.E.G. hebben kunnen tussenkomen zodat het aandeel voor Nederland zelf dan heel wat minder zou geweest zijn.

KOTTREVISSERS KONTRA MINISTER VAN DER STEE

Het is het verschil van opvatting tussen de kottervisserij en de minister die deze eersten er toe brengt, 60 miljoen gulden te vragen. De minister zelf wenst de kottervloot verder uit te saneren door nog een dertigtal schepen te doen uitvallen. De vissers krijgen dan een premie, terwijl er ook een uitsaneringsregeling voor de reder is voorzien. De kottervisserij wenst echter van geen vermindering van de vloot meer te weten en verkiest voor het stilliggen betaald te worden en geen jobs meer te zien verloren gaan. Als de vloot zich door een stilliggen beperkt, zal de toestand na een paar jaar zodanig verbeteren, dat alle stilliggende kotters opnieuw in het bedrijf zullen kunnen ingeschakeld worden. Anderzijds wensen de vissers even-

eens eens duidelijk van de minister te vernemen op welke grootte hij de kottervisserij wenst te zien teruggebracht te worden. In elk geval ziet het er niet naar uit dat minister Van der Stee ergens de 900 miljoen B.F. zal vinden, of wenst te vinden om de kottervisserij voldoening te schenken. De haringvloot is op een bepaald getal eenheden teruggebracht, namelijk 44, maar daarmee is het probleem niet opgelost, aldus de Nederlandse vissers, gezien de meeste van deze vaartuigen aan Britten en West-duitsers doorverkocht werden en nu terug op de Noordzee in bedrijf genomen zijn. We vinden dit inderdaad halve maatregelen en daarom zou een uitgesaand vaartuig, ofwel gesloopt dienen te worden, ofwel aan Derde landen buiten de E.E.G. moeten verkocht en niet terug kunnen aangeschaft worden door vissers die tot de E.E.G.-landen behoren.

We zijn benieuwd welke oplossing minister Van der Stee volgende week zal voorstellen binst de bespreking van zijn begroting van Landbouw en visserij in de Tweede kamer. In elk geval hebben de kottervisserij reeds bedreigd terug tot de aktie en tot het blokkeren van Nederlandse havens te zullen overgaan, indien zij geen voldoening kunnen bekomen. De vaste Tweede-kamercommissie ontving in dit verband reeds een delegatie van de kottervisserij die hen hun wensen en misschien wel eisen overbracht. Het wachten is nu op de volgende week.

Wat de vloot betreft, dient gezegd dat de Hollandse kottervisserij in de laatste vijf jaar op een onverantwoorde wijze fel werd uitgebreid en de tonnage fel verhoogd. De ene wou de andere de loef afsteken. De Hollandse regering en de banken, die er groot geld aan verdienen, zijn hiervan de oorzaak.

In België deed zich de toestand anders voor. Hier is de bruto-tonnage van onze vloot vergeleken bij 1940, fel geslonken. Bij ons is onze vloot tevens, op enkele vaartuigen na, fel verouderd en de tonnage veel geringer, zodat modernisering niet alleen een noodzaak is, maar geen tonnage zal overtreffen van 1940 à 1960.

REDERS en VISSERS

koopt steeds bij Uw

KOOPERATIEVE

HAND IN HAND

Tijdokstraat 34, ZEEBRUGGE

Tel. (050) 54 41 17 / 54 41 92 - 54 46 56

Na de uren

Joz. DEROOSE — Tel. (050) 51 17 40

(7773V)

EVEREST

SCHILFERIJSFABRIEK

Hendrik Baelskaai 40

OOSTENDE Tel. 70 67 07

— HET KOUDSTE

— HET BEST BEWERKBAAR

(7386V)

VAN MANNEN EN DE ZEE

Dit prachtig boekje, de geschiedenis weergevend van onze visserijvloot en zijn wederwaardigheden, van de hand van de heer Marcel Poppe, directeur-generaal bij het Ministerie van Verkeerswezen, is verkrijgbaar tegen de prijs van 150 F, BTW inbegrepen, plus 10 F verzendingskosten, mits storting van dit bedrag op postrekening 000-0418987-44 van Het Visserijblad, H. Baelskaai 30 Oostende.

En verder :
Te Oostende :
Boekhandel Corman, Ad. Buylstraat ;
Internationale Boekhandel, Ad. Buylstraat ;
Internationale Boekhandel, Opex ;
Standaard Boekhandel, Kapellestraat.
Te Zeebrugge :
Hand in Hand :
Mr Moens, Café Dolfijn, Vismijnstraat.

REDERS

LEEST UW

VAKBLAD

BESCHERMKLEDIJ VOOR VISSERS

De vissers kunnen voor hun PUNTEN hiernavolgende beschermkledij bekomen :
Een punt is ÉÉN FRANK waard !

KNIELAARS

LAARS gevoerd met wol

DIJLAARS

HEUPLAARS

OVERALL blauw goed maat 50 tot 56
maat 58

BROEK blauw goed

VEST blauw goed maat 48 tot 56
maat 58

BROEK met borststuk maat 48 tot 56
maat 58

JUMPERS blauw goed

small en medium

large

extra-large

ZUIDWESTER (lange kap)

OLIEHEMD zonder kap
met kap

OLIESCHORT

OLIEBROEK met bretels

GUTTERS

AIRCOAT BROEKEN
broeken met bretel
maat 42 56
58 60

JUMPERS aircoat

Deze punten kunnen omgezet worden bij S.C.A.P., H. Baelskaai 27, Oostende, bij HAND IN HAND ZEEBRUGGE en bij „Sailors Shop”, Kaai 13, Nieuwpoort, tel. (058) 23.54.08

(5050N—8049V)

HULP IN NOOD

Samenwerkende Vennootschap

H. BAELSKAAL, 27 - 8400 OOSTENDE

Tel. (059) 70.16.89 - Telex : hunood 192.29

Gedekte risico's:

eigen schade — schade aan derden —
opslepingen — totaal verlies —
lichamelijke schade aan derden —
navigatietoestellen — zeegoed — vistuig

Meer dan 20 miljoen frank kredieten
werden verleend aan de leden voor nieuwbouw
tegen zeer lage interesten.